

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU INFORMĀCIJAS BIĻETENS

Iznāk kopš 1951. gada decembrā

2012.

APRĪLIS

Nr. 3 (648)

Mākslas galerijas *Norbertellen* īpašnieki –
Margareta Jerumane un mākslinieks
Eriks Jerumanis

Māksliniece Rudīte Mazure Godfreja pie
saviem darbiem sešu mākslinieku izstādes
atklāšanas dienā 3. martā

SARĪKOJUMU KALENDĀRS

8. aprīlī pēc dievkalpojuma Lieldienu brokastis un olu meklēšana bērniem

14. aprīlī plkst. 6.00 Amerikas baltiešu brīvības līgas (BAFL) bankets

22. aprīlī no plkst. 10.00 līdz 12.30 *LASL* pārstāve pieņems saiņus sūtīšanai uz Latviju

6. maijā plkst. 12.30 Daugavas Vanagu apvienības Kurzemes cietokšņa atceres sarīkojums

Dienvidkalifornijas Latviešu **INFORMĀCIJAS BIĻETENS** ir
Dienvidkalifornijas latviešu biedrības izdevums

Biedrības adrese: **1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039**

Raksti Informācijas Biļetenam iesūtāmi redaktorei:

Astrai Moorai

6157 Carpenter Ave., North Hollywood, CA 91606

Tālr./tālrunis: 818-980-4748;

el. pasts: astere2000@aol.com

Raksti ievietošanai biļetenā iesūtāmi līdz katra iepriekšējā mēneša 10. datumam. Iesūtītos rakstus redaktorei ir tiesības īsināt vai rediģēt. Anonimus rakstus Informācijas Biļetenā neievieto. Rakstos izteiktās domas pauž tikai rakstu rakstītāju viedokli, kas var arī nesaskanēt ar izdevēju vai redaktora viedokli. Honorārus IB nemaksā.

DKLB biedriem par Informācijas Biļetenu nav jāmaksā. Biedru nauda ir \$25 gadā; ja biedrībā iestājas vīrs un sieva – par abiem \$40 gadā. Par biedru var kļūt, nosūtot biedrības kasierim biedru naudu. Personām, kuŗas nav DK LB biedri, Informācijas Biļetena abonēšanas maksa ir \$35 gadā. DKLB biedra nauda vai maksa par abonementu jānosūta biedrības kasieriem:

**Mrs. Tamāra Kalniņa 252 E. Garden Green
Port Hueneme CA 93041; Tālr. 805-382-2925**

Čeki rakstāmi uz: **LATVIAN ASSOC. of SO. CA vārda.**

Maksa privātpersonai par sludinājuma ievietošanu vienu reizi ir: par pilnu lappusi \$25, ½ lappusi – \$15, ¼ lappusi \$10, uzņēmējdarbības karti – \$6.

*****

Latvijas valsts prezidents Andris Bērziņš

Pils laukumā 3, Rīga LV <http://www.president.lv>

Embassy of Latvia in USA:

2306 Massachusetts Ave., NW Washington, D. C. 20008

Tālr.: 202-328-2840, tālrunis: 202-328-2860

E-pasts: embassy.usa@mfa.gov.lv

Mājaslapa: www.latvia-usa.org

Latvijas Republikas goda konsuls Dienvidkalifornijā

Dr. Juris Buņķis 30212 Tomas, Suite 275,

Rancho Santa Margarita, CA 92688,

tālr.: 949-888-9700; e-pasts: bunkis@ocps.com

www.facebook.com/LatvianConsul

Pilsonības un migrācijas lietu pārvalde: migrācija, repatriācija; bēgļi, patvērums, iedzīvotāju reģistrs; dzīvesvietas deklarēšana, uzturēšanās atļauja, vīza, personas statuss, pase, ielūgumi, izsaukumi. www.pmlp.gov.lv

Tālr.: 371-67588675; e-pasts: pmlp@pmlp.gov.lv

ALA: www.alausa.org e-pasts: alainfo@alausa.org

BAFL: <http://www.bafl.com>

Daugavas Vanagi (ASV): www.daugavasvanagi.org

Valstu saraksts, kuŗās Latvijas pavalstnieki var ieceļot bez vīzas: www.am.gov.lv/lv/KonsularaInformacija/bezvizu/

DK LATVIEŠU BIEDRĪBAS VALDE:

Biedrības priekšnieks: Ivars Mičulis

631 N. Pass Ave. Burbank, CA 91505

Tālr.: 818-842-3639; el. pasts: ivars11@yahoo.com

Biedrības priekšnieka vietniece: Sandra Gulbe-Puķēna

Tālr.: 310-945-6632; e-pasts: sandra.gulbe@yahoo.com

DK LB valdes locekli:

Rūdolfs Hofmanis (biedrzinis), Tamāra Kalniņa (kasiere), Jānis Daugavietis, Francis Dižgalvis, Valdis Ķeris, Imants Leitis, Nora Mičule, Astra Moora (sekretāre), Jānis Rutmanis, Tālvāldis Paegle, Valdis Pavlovskis, Pēteris Staško, Dace Taube (biedrības pārstāve latviešu nama valdē), Jānis Taube, Pegija Taube, Vilis Zaķis DK LB valdes sēdes notiek katra mēneša otrajā trešdienā Losandželosas latviešu namā

Revīzijas komisija: Inguna Galviņa, Maija Paegle

IB metiens – 350 eksemplāru

Par adrešu maiņām ziņot: Rūdolfam Hofmanim

1339 Quintero St., Los Angeles, CA 90026

tālr.: 213-250-3857; e-pasts: Dobele@aol.com

Latviešu namu izīrē Jānis Taube, tālr.: 310-475-8004

Balsošana par latviešu valodu

Vēlēšanu iecirknī Nr. 976 Losandželosā; iecirkņa vadītāji (no kreisās): Valdis Ķeris, Dziesma Tetere, Ivars Mičulis, Sandra Gulbe-Puķēna; priekšā balsotāji Meldra Gūža un Eriks Jerumanis

Samērā īsā laikā mūsu namā trīs reizes darbojās vēlēšanu iecirknis, vienmēr ar numuru 976. Pērn notika balsošanas par 10. Saeimas atlaišanu, pēc tam 11. Saeimas vēlēšanas, šogad 18. februārī balsošana, lai latviešu valoda Latvijā ir vienīgā valsts valoda.

Vēlēšanu iecirknī balsošanas dienā no rīta līdz vakaram strādāja Sandra Gulbe-Puķēna, Valdis Ķeris, Ivars Mičulis un Dziesma Tetere.

Ivars Mičulis ziņoja, ka balsošanas materiāli tika saņemti 8. februārī, Losandželosas vēlēšanu iecirknis bija atvērts sestdien, 11. februārī no plkst. 4.00 līdz 8.00 vakarā, svētdien, 12. februārī, no plkst. 9.00 rītā līdz 1.00 pēcpusdienā un piektdien, 17. februārī no plkst. 6.30 līdz 9.30 vakarā.

Balsošanas dienā 18. februārī vēlēšanu iecirkņa durvis vērās tieši pulksten septiņos no rīta, pirmās balsotājas bija Biruta Meijere, Tamāra Kalniņa un Mārīte Šulce.

Dziesma Tetere jauniešus, kuŗi namā ieradās pirmo reizi, aicināja nākt dejot „Pērkonītī”, Ivars Mičulis un Valdis Ķeris – dziedāt vīru korī „Uzdiedāsim, brāļi!” Viņi tika arī aicināti iestāties latviešu biedrībā un saņēma biļetena paraugsekemplāru.

Losandželosā pavisam nobalsoja 221 persona, un paziņas no Latvijas jautāja, kāpēc esam bijuši tik neaktīvi, jo tādā lielā pilsētā taču noteikti dzīvojot daudz vairāk latviešu.

Balsošanas dienā namā valdīja dzīvība, cilvēki nāca un gāja, pasēdēja pie bāra, patērzēja, Pegija Taube bija izvārijusi buljonu un izcepusi pīrādziņus. Balsot ieradās arī vairāki studenti no Latvijas, kuŗi mācās vietējās augstskolās.

Diezgan agri ieradās grupa latviešu no Sandiego. Nina Atvara pastāstīja: „Cēlāmies agri, kā nekā priekšā ceļš, ko gribējam veikt pirms parastā sastrēguma uz 5. ceļa. Šoreiz uz Losandželosas latviešu namu braucām īpašā noskaņojumā, jo bija pienākusi reize, kad stāvēt malā būtu nepiedodami. Kuŗš gan cits, ja ne mēs paši, latvieši, aizstāvēs latviešu valodas tiesības? Saglabāt un neiznīkt, par spīti mūsu varenā kaimiņa tieksmei mums atkal uzspiest savu valodu, pārvērst Latviju par zemi, kur latvietis vairs nevar justies kā pats savās mājas, kā pats savas zemes saimnieks. Kaut arī esam tālu no Latvijas, tomēr jūtamies savai zemītei piederīgi, un mums noteikti savs NĒ bija jāpateic. Latviešu namā mūs sagaidīja

sirsnīgi cilvēki, noskaņojums bija pacilāts un kopības sajūta nenoliedzama. Šī diena mums ilgi paliks atmiņā. Mēs apzināties, ka neesam vienalīdzīgi pret savu tautu, savu dzimto valodu, ka esam pievienojuši savu balsi kopējā varenajā PRET.

No sirds pateicamies šoferīšiem Jānim Legzdiņam un Sandrim Bojāram, kuŗi mūs savās automašīnās aizveda balsot vēlēšanu iecirknī Losandželosas latviešu namā. Esam gandarīti par paveikto.”

Netrūka daļa laba pārpratuma – Andris Rītmanis bija atbraucis ar ASV pasi, taču nedusmojās. Ritmaņi aizveda universitātes studenti, kas uz namu balsot bija atbraukusi ar autobusu, pēc tam devās atpakaļ uz mājām pēc pases un ieradās namā otrreiz. Dziedātāja Ella Fūrmane un jurists Māris Čerpinskis atbrauca ar divriteņiem. Bija arī vairāki tālīnāki balsotāji – Jānis Braukšis no Arizonas un kāda latviete no Mineapoles.

Ļoti laimīga par iespēju balsot bija Lisa Edmondsone. Latvijas pasi viņa saņēma tikai īsi pirms 18. februāra un nemitīgi bažījās, vai pase tiks laikus atsūtīta. Pases pieprasīšana bija darbietilpīgs process. Dokumentus, kādi bija nepieciešami nosūtīt uz Latvijas vēstniecību Vašingtonā, Lisai palīdzēja pārtulkot Inguna Galviņa. Pasi pieprasīt viņa brauca uz Sanfrancisko, kur latviešu namā janvāra beigās no Latvijas vēstniecības Vašingtonā bija atvesta pārvietojamā pasu darbstacija. Lisai šķiet, ka pase izmaksāja ļoti dārgi un varbūt to varētu reģistrēt Ginesa rekordu grāmatā. Lidmašīnas biļete – \$360, dokumentu pārsūtīšana – apmēram \$20, transports uz lidlauku un atpakaļ – \$50, metro biļete Sanfrancisko – \$15, brokastis lidostā – \$12, pase – \$90; kopā tas viss pārsniedza viņas mēneša pensiju. Sanfrancisko latviešu namā bijusi burzma, jo vairāki nezināja, ka vēstniecības mājaslapā jāpieprasa apmeklētāja kārtas numurs. Lisa ir pateicīga Tairai Zoldneri, kas viņai atdeva savu numuru, un tādējādi Lisa paspēja laikus uz lidostu atpakaļbraucienam.

Lisa Edmondsona ar jauno Latvijas pasi

Foto: Aivars Jerumanis

Kristīne Verga bija 200. balsotāja

Īsi pirms vēlēšanām sašutumu izraisīja krievu valodas atbalstītāji, kuŗi savā reklāmā gribēja izmantot Brigitas Rītmanes komponēto dziesmu „Manai tautai” ar Andŗa Rītmaņa tekstu. Dziedātāja Ieva Akurātere ziņoja autoriem, ka tīmeklī portālā vimeo.com ievietota reklāma, kuŗā, skatot 1988. gadā par Atmodas himnu kļuvušajai dziesmai, tiek aicināts tautas balsošanā atbalstīt krievu valodu kā otru valsts valodu Latvijā. Viņi bija sašutuši, ka Latvijas valstij tik atbildīgā brīdī komunistiskā genocīda stratēģijas turpinātāji, kuŗi vēlas pakļaut citas tautas, tās pārkrievojot, pretlikumīgi ar nelietīgiem un viltīgiem līdzekļiem gribēja izmantot visai latviešu tautai mīļo dziesmu. Dziesmas autori un dziedone nekavējoties rīkojās, nosūtīja VIMEO portāla administrācijai protestu pret dziesmas izmantošanu, jo viņu tiesības aizstāv Latvijas autoru apvienība. Šī reklāma aizskāra autoru pašcienību un bija rupjš autortiesību pārkāpums.

Brigita un Andris Rītmaņi uzrakstīja vēstuli ar lūgumu to ievietot Latvijas avīzēs, ziņu aģentūru ziņās un citos informāciju avotos. Drīz vien viņi saņēma oficiālu vēstuli, ka reklāma no tīmekļa portāla dzēsta.

Cilvēktiesību aktīvistu Krievijā – partijas „Demokrātiskā savienība” dibinātāja, disidente Valērija Novodvorska un partijas biedrs, Maskavas Valsts universitātes profesors Konstantīns Borovojs ir pārliecināti, ka balsošanas inciātori par otru valsts valodu Latvijā bija Krievijas spēcienesti.

Losandželosas latvieši bija gandarīti, ka Latvijā pirms balsošanas un nobalsošanas dienās daudzviet skanējusi Lolitas Rītmanes komponētā dziesma „Margrietīņas ziedēt sāks” ar Andŗa Rītmaņa vārdiem no dziesmuspēles

„Vēstule no Losas”, ko izrādīja XV Rietumkrasta latviešu Dziesmu svētkos Ventūrā 2008. gadā:

„Ja mūsu valodiņa visur līdzī nāks,
Tad margrietīņas mūsu sirdī ziedēt sāks.”

Rīgas latviešu biedrības priekšsēdis Guntis Gailītis un Latvijas Ārstu biedrības prezidents Pēteris Apinis paziņoja, ka no 1. līdz 18. februārim pie Rīgas Latviešu biedrības nama Merķeļa ielā 13 un pie Latvijas Ārstu biedrības Skolas ielā 3 katru dienu tiks pacelts Latvijas valsts karogs, lai celtu latviešu tautas pašapziņu un pašcieņu. Arī Ērika Kārtere pirms balsošanas atrakstīja, ka pie viņas mājas Rīgā šajās dienās noteikti plīvos Latvijas karogs.

Losandželosā pret krievu valodu kā otru valsts valodu Latvijā balsoja 218, trīs – par. Ir prieks, ka šajā latviešiem tik svarīgajā dienā bijām vienoti. Tādiem mums vajadzētu būt vienmēr, biežāk pateikt citam palīdzības vārdu, nevis zāķāt, aprunāt, rakstīt sūdzību vēstules. Gribas atkal atkārtot Reiņa Kaudzīša vārdus: „Tuvākā krietnumu stāsti citiem, bet tā vājumu viņam pašam. Ja tev tomēr gribas runāt par vājumiem, tad stāsti par saviem.”

Latvijas valsts prezidents Andris Bērziņš pēc vēlēšanām pateicās visiem valsts patriotiem, kuri pauda savu atbalstu latviešu valodai Latvijā, jo Latvija ir vienīgā valsts pasaulē, kur latviešu valodai, tautas tradīcijām, visam latviskajam ir iespēja attīstīties: „Es pateicos visiem, kas uzjundītajās emocijās un sakarsētajā gaisotnē saglabāja vēsu prātu un toleranci, neļaujoties provokācijām un naida kurināšanai. Visiem, kuri vēlas šeit dzīvot savstarpējas cieņas un sapratnes gaisotnē, ir nekavējoties jāuzsāk diskusija, jāveido dialogs, kā pārvarēt aizdomas, aizvainojumus vai pārpratumus. Es ticu, ka mūsu spēkos un prātos ir doma par vienotu Latviju, ko nevarēs šķelt neviens ārējs vai iekšējs spēks.”

Rīgas Latviešu biedrības valdes locekļi ieteikuši 18. februāri pasludināt par latviešu valodas dienu.

Vai nebūtu jauki, ka katru sestdienu un svētdienu mūsu namā valdītu tāda rosība kā balsošanas dienā? **A. M.**

Rudīte Godfreja

ATSLĒGA

Lūk, tev atslēga,

Lūk, tev valoda –

Sirdī vietu atslēdz

Uz citu kultūru:

Ar valodu tu joku sapratīsi,

Caur joku draugu atradīsi,

Caur draudzību tu augsī,

Gara bagātībā plauksi.

No Hjūstonas pilsētas Teksasā ciemos pie draudzenes Sanitas Šūmanes bija atbraukusi Linda Treija un nepalaida garām iespēju balsot; viņa ir Amerikas latviešu mākslinieku apvienības prezidente, viena no žurnāla „Jaunā gaita” redaktorēm

Inuta Čakāne atveda līdzī mazo dēlēnu Gustavu; taču viņam un arī Henrijam Gulbim jāgaida vēl diezgan daudz gadu, kad arī varēs balsot

Dienvidkalifornijas latviešu biedrības valdes ziņojumi

Dienvidkalifornijas latviešu biedrības valdes sēdē 11. februārī pārrunāja nepieciešamos priekšdarbus vēlēšanu iecirknī Losandželosā tautas balsošanai 18. februārī, lai latviešu valoda Latvijā būtu vienīgā valsts valoda. Nolēma balsošanas dienā tos, kuŗi namā ieradīsies pirmo reizi, aicināt iestāties biedrībā.

Ģirts Zeidenbergs pirms vēlēšanām atsūtīja vēstuli ar lūgumu atbalstīt biedrību „Par latviešu valodu”; valde nolēma nosūtīt 200 dolaru.

Valdes locekļi nolēma ziedot 100 dolaru sabiedrībai par atklātību „Delna”, jo saņemta vēstule ar lūgumu šo organizāciju atbalstīt.

Losandželas latviešu skolas Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojumā 12. februārī nolēma skolai dāvināt 500 dolaru.

Amerikas baltiešu brīvības līgas banketu 14. aprīlī valde atbalstīs ar 500 dolaru ziedojumu.

Valdes locekļi ieteica Jānim Daugavietim starptautisko novusa turnīru rīkot rudenī, jo pavasarī paredzēti daudz sarīkojumi.

ALAs Sporta nozares pārstāvis rietumkrastā tagad ir DK LB valdes loceklis Valdis Ķeris.

Valdes locekļi apsvēra ieteikumu Latvijas valsts dibināšanas atceres dienā novembrī rīkot Talantu koncertu par godu Latvijai, pārmaiņas pēc atsakoties no uzaicināta runātāja. Šādam koncertam diezgan lielu summu ziedojs Aleksandrs Briška.

Jaungada ballē bijuši 129 maksātāji; atlikums – 1913 dolaru.

Par ALAs kongresa delegātēm izraudzīja Sandru Gulbi-Puķēnu un Astru Mooru.

Dienvidkalifornijas latviešu jauno adrešu grāmatu sagatavojis Juris Riekstiņš, tajā vēl tiks izdarīti labojumi.

Ir ieteikumi vairāk un biežāk izmantot mūsu nama telpas – rīkot kinofilmu izrādes, referātus, koncertus, kulinārijas nodarbības, dāmu saietus, zolītes un novusa turnīrus u. tml. Pēc valdes sēdes notika tikšanās ar ALAs pārstāvi Ilzi Garozi, kas pastāstīja par ALAs stratēģiju nākotnē un sadarbību ar latviešu organizācijām.

Rīgā 2. martā visas dienas garumā notika konference „Latvijas pavalstniecība 21. gadsimtā” Latvijas universitātes lielajā aulā. Konferenci rīkoja Latvijas Republikas Saeima un Latvijas universitāte. Tieslietu ministrs un Nacionālās apvienības priekšsēdis Gaidis Bērziņš konferencē teica runu „Dubultpavalstniecības nepieciešamība”.

Tieslietu ministra preses sekretāre Līga Ādamsone lūdza uzrakstīt un nosūtīt Dienvidkalifornijas latviešu

biedrības pārstāvju vēstuli, kāpēc „Likumā par pavalstniecību” nepieciešami grozījumi.

Ivars Mičulis uzrakstīja vēstuli, tā tika nosūtīta un Līga Ādamsone ziņoja, ka vēstule iedota Gaidim Bērziņam un nolasīta konferencē.

Cienījamie „Latvijas pavalstniecība 21. gadsimtā” konferences dalībnieki!

Rakstu, pārstāvēt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrus. Dienvidkalifornijā dzīvo daudz latviešu, kuŗi paši vai viņu vecāki dažādu iemeslu dēļ nepieprasīja Latvijas pavalstniecību aizritējušā gadsimta 90. gados, kad tas bija iespējams. Vairākiem bijis jāatsakās no Latvijas pavalstniecības, jo viņi paši vai viņu bērni pieņēmuši ASV pavalstniecību. Latvijas pavalstniekiem šeit dzimuši bērni, kuŗi automatiski kļuva par ASV pavalstniekiem. Daudzi šejienes latvieši vēlas kļūt par Latvijas pavalstniekiem, lai viņi un viņu bērni būtu piederīgi Latvijai. Īpaši tas bija jūtams tautas nobalsošanas dienā 18. februārī, kad tik daudzi vēlējās balsot un būt aktīvi Latvijas pavalstnieki.

Dienvidkalifornijas latvieši pieprasa un atbalsta grozījumus likumā par pavalstniecību.

Ar cieņu, Dienvidkalifornijas latviešu biedrības valdes priekšsēdis

Ivars Mičulis

Pārvietojamo pasu darbstaciju no Latvijas vēstniecības Vašingtonā uz Dienvidkaliforniju atkārtoti atgādās, ja vismaz 20 personu vēlēties izņemt Latvijas pasi.

Ziedojumi DK Latviešu biedrībai ar biedru gada maksām

No 1. februāra līdz 8. martam saņemtie ziedojumi:

Guntars un Rota Boršteini – \$100; Diana Citrona – \$15; Rita Gernatovska – \$75; Dzintra Janava – \$75; Ērika Kārtere – 25\$; Jānis un Olga Kļaviņi – \$15; Aivars Ozoliņš – \$25; Ludmila Raistere – \$60; Guntars un Biruta Šulci – \$30; Ēriks Švēde – \$15; Gundega Valiana – \$25.

Biedrības valde sirsnīgi pateicas par ziedojumiem.

DK LB biedru aktivitātes

Mūsu biedrības biedri ir aktīvi ne tikai Losandželosā. Piemēram, biedrības valdes priekšsēdis **Ivars Mičulis** pērn bija uzaicināts teikt runu Arizonā Latvijas valsts dibināšanas atceres sarīkojumā. Savā laikā viņš bijis viens no Arizonas latviešu biedrības dibinātājiem.

Klīvlendē 2011. gada 10. decembrī Klīvlendes latviešu koncertapvienība rīkoja koncertu kabare stilā „Ziemas sapnis” Apvienotās draudzes namā (1385 Andrews Ave., Lakewood, OH), tajā piedalījās baritons **Pauls Berkolds**. Dienu vēlāk, 11. decembrī turpat Pauls Berkolds lasīja referātu „Latviešu atskaņotājmākslinieku skatuve”.

Savukārt **Andra Berkolda** Milvoku Daugavas Vanagu apvienības 60. gadu jubilejā pērn. 8. oktobrī lasīja referātu „Latviešu teātris Amerikā”. Jāatgādina, ka XIII vispārējos latviešu Dziesmu svētkos ASV, kuŗi notiks Milvokos no 4. līdz 8. jūlijam, tiks izrādīta Andras Berkoldes dziesmuspēle *Hotel Paradiso*, kuŗā tēlos tie paši aktieŗi, kuŗus redzējam pirmizrādē Ventūrā, un no Rīgas ieradīsies viens no galveno lomū tēlotājiem pianists Juris Žvikovs.

Edvīns Rūsis bija Rīgā īsi pirms tautas nobalsošanas, kad krievu valodas atbalstītāji savā reklāmā gribēja izmantot Brigitas Ritmanes dziesmu „Manai tauta” ar Andŗa Ritmaņa tekstu. Viņš bija uz grupas „Pērkons” koncertu un tikās ar mūziķiem. Ieva Akurātere teikusi, ka viņai ļoti patīk dziesma „Margrietiņas ziedēt sāks” no dziesmuspēles „Vēstule no Losas” un gribētu to ieskaņot pirms balsošanas 18. februārī, jo dziesma pacilā un atbilst tematam par mūsu valodu. Edvīns tūlīt piezvanīja Lolitai Ritmanei, un Marks Matsons ar *Skype* nekavējoties nosūtīja mūziķim Leonam Sējānam pavadījumu. Lolitai vēl ienācis prātā, ka būtu jauki, ja Ievas Akurāteres balsij varētu pievienot arī dziesmuspēles kori – kā kopības simbolu. Marks studijā sagatavoja arī koŗa daļas un pārsūtīja Leonam Sējānam. Pāris dienas vēlāk tieši Andŗa Ritmaņa dzimumdienā pienāca ieraksts e-pastā. Ļoti aizkustina, ka Losandželosas koristi dzied kopā ar Ievu Akurāteri. Viņa cer kādā koncertā šo skaisto dziesmu dziedāt kopā ar Jūliju Plostnieci.

Mūsu **vīru korim** „Uzdziedāsim, brāļi!” būs divi koncerti austrumkrastā: 21. aprīlī plkst. 3.00 Ņudzersijas latviešu biedrības namā Priedainē (1017 Highway 33 East Freehold, NJ 07728) un 22. aprīlī plkst. 12.30 Ņujorkas latviešu ev. lut. draudzes baznīcā Jonkeros (254 Valentine Lane, Yonkers, NY 10705).

Cerēsīm, ka kādreiz vīru koris ar savu slavenu uznāciena dziesmu iesoļos arī Latvijas universitātes lielajā aulā un dosies koncertturnejā pa lielākām un mazākām Latvijas pilsētām.

Theatre Unleashed

520 North Western Avenue, Los Angeles, CA
Tālr.: 323-463-3900

Līdz 14. aprīlim ceturtdienās, piektdienās un
sestdienās plkst. 8.00

JŪLIJA PLOSTNIECE

tēlos dziesmuspēlē

*The Spidey Project: With Great Power Comes
Great Responsibility*

(by Justin Moran, Jon Roufaeal, Adam Podd
and Doug Katsaros)

Biļešu cena: \$20 pie durvīm, \$16 tīmeklī

Sōliste

MAIJA KOVAĻEVKA

dziedās operas „Bohēma”

koncertiestudējumā

19., 21., un 24. aprīlī

Segerstrom Hall

Segerstrom Center for the Arts

(600 Town Center Drive),

Costa Mesa, CA 92626

Informācija: www.segerstromhall.com

PĒTERA VASKA VIJOLKONCETU

„TĀLĀ GAISMA”

10. un 12. maijā

atskaņos Disneja koncertzālē

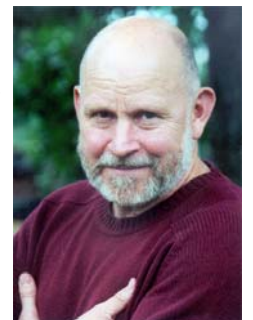
diriģenta Gustavo Dudamela

vadībā. Komponists Pēteris

Vasks ar dzīvesbiedri Dzin-

tru Geku būs klausītāju vi-

dū. Biļetes: www.laphil.com

Iespēšanas, kopēšanas

un dizaina darbi

Pēteris Brecko

26450 Ruether Ave, Unit 205

Santa Clarita, CA 91350

Tālr.: 818-783-4900

e-pasts:

LandmarkPC@sbcglobal.net

Pēteris Brecko iespēž arī mūsu biļetenu

Sešu latviešu mākslinieku izstādes atklāšana Losandželosā

No kreisās: Nora Mičule, Džeimss Godfrejs, Māra Rosentāla, Maruta Lange, Margarita Jerumane, Zane Ozola, Ivars Mičulis, Rudīte Godfreja, Eriks Jerumanis

Varēja domāt, ka izstādes atklāšana notiek Vecrīgā vai kādā no slavenās Alberta ielas namiem. Ēka, kurā atrodas galerija *Norbertellen*, ir tipiska jūgendstila ēka ar stilizētiem ornamentiem un ciļņiem, kušos attēlota sievietes seja, kas atgādina masku.

Izstādē ir sešu mākslinieku – Kristiānas Dimiteres, Roberta Koļcova, Rudītes Mazures Godfrejas, Aivara Vilipsōna, Erika Jerumaņa grafikas un Rutas Linītes gobelēni, kopā gandrīz 50 darbi. Izstādes atklāšanas dienā galerijas durvis vēra neskaitāmi latvieši. Tieši pulksten sešos ieradās pulciņš augšējā attēlā redzami mākslas mīļotāji un nofotografējās kopā ar galerijas īpašniekiem Margaretu un Eriku Jerumani un Rudīti Godfreju. Viņa pārstāvēja pārējos Latvijas māksliniekus. Ļoti gribējās, lai kāds no viņiem atbrauktu, bet cerības nepiepildījās. Tika aicināti arī mākslas zinātnieki Māris Brancis un Guntis Švītiņš. Galerijas apkārtnē Losandželosas centrā lika atcerēties Aleksandra Čaka dzejoļa rindas: „...un uz stūra, kur lūdz naudu ubags sev greizs...” Iespējams, rīdzinieki būtu pārsteigti, jo pilsētas centrs izskatās noplucis, bet varbūt viņiem tā gaisotne patiktu.

Rudīte Godfreja, kā arī Margarita un Eriks Jerumaņi bija sagādājuši pārsteigumu. Apmeklētāji tika cienāti ar Latvijā tagad tik populāro dzērienu – siltu upeņu sulu, kam pieliet melnais balzams. Netrūka pīrāgu, kūpināta laša, augļu, siera un citu smalku uzkladu.

Uzrunu angļu valodā teica Džeimss Godfrejs, iepazīstinot ar māksliniekiem, kuri visi ir draugi, jo kopā mācījušies mākslas skolā un studējuši. Viņi ir Rīgas jūgendstila mākslinieku pēcteči.

Galerijā tovakar ienāca kāda gaŗāmgājēja un teica, ka izstādītie darbi viņai atgādina *Art Nouveau*, tātad trāpīja tieši naglai uz galvas.

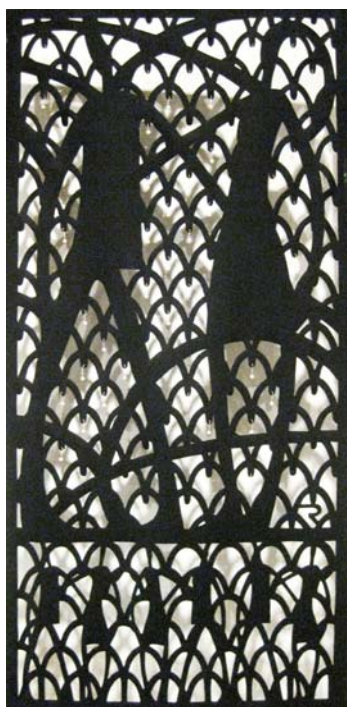
Visi četri Latvijas mākslinieki ir ļoti aktīvi, bieži piedalās izstādēs.

Rudīte Mazure Godfreja un Ruta Linīte ir novadnieces, abas uzauga Suntažos un mācījās kopā skolā, abām bijis leģendārs mākslas skolotājs – Andris Linde. Ruta Linīte ir profesionāla tekstilmāksliniece un izstādē var aplūkot viņas lielformāta filca griezumus – gobelēnus.

Katrā Aivara Vilipsōna darbā ir smalks stāsts un notikums, vairāki ir izteikti erōtiski.

Rudīte Godfreja savulaik Latvijā piedalījies izstādēs kopā ar Aivaru Vilipsōnu, viņa darina arī brīnišķīgas rotas, ir trīs skaistu un gudru bērnu māte, mīl dzīvniekus. Godfreju mājās tiek lutināti divi suņi, kaķis un putns.

Roberts Koļcovs ir virtuōzs zīmētājs ar milzīgu enerģiju, rodas iespaids, ka visi viņa darbi tapuši ātri un viegli. R.Koļcova darbus iegādājusies arī bij. Latvijas prezidente Vaira Vīķe-Freiberga un Somijas prezidente Tarja Halonena. Trīs darbi tovakar jau atrada sev īpašniekus, jādomā, ka līdz izstādes beigām skatītājiem iepaiksies arī citi.

Ruta Linīte „Kopā naktī” (filcs, 2000x960 mm).

Grafiskais meŗģņraksta zīmējums stāsta par divu cilvēku jūtām, emōcijām un sastapšanās prieku; divi ir cerība, divi ir visa sākums un turpinājums...

Ruta Linīte „Meitene ar upenēm” (2350x950 mm, filcs). Grafiskajā meŗģņraksta zīmējumā atklāts, kā mēs, vienas un šķietami neredzamas, mirdzam ar to, kas mums dod enerģiju – tā ir daba, saule, jūra un vējš, kā arī daudz kas cits.

Aivars Vilipsōns „Kalipso”
(papīrs, guaŗa, 20x40 cm)

Roberts Koļcovs „Saruna”
(tuŗas zīmējums, papīrs, 60x40 cm)

Kopŗ 2004. gada katra mēneŗa otrā ceturtdienā Losandŗelosā no plkst. 12.00 dienā līdz desmitiem vakarā notiek t. s. *Art Walk*, ko varētu saukt par atvērto durvju dienu. Pirmo reizi galerijas apmeklēja caurmērā tikai 75 cilvēki, bet tagad ierodas jau vismaz 3000. Galeriju šai rajonā ir daudz, un mākslas cienītājiem ir iespēja labi pavadīt laiku. Var paklausīties mūziku, nogarŗot daŗādu tautu ēdienus, ko pārdod gan automaŗinās, gan stendos, gan mazos veikaliņos.

Kristiāna Dimitere „Mūzikants”
(papīrs, guaša, akrils, 66x48 cm)

Rudīte Godfreja pastāstīja, ka 8. aprīlī atvērto durvju dienā apskatīt izstādi ieradusies krāsaina publika: vairāki uzņēmēji, kuŗi meklē jaunas grafiskas, vizuālas iespējas; kāds kostīmu mākslinieks, kas pārdod drēbes visā pasaulē, ilgi pētījis Roberta Koļcova darbus un prātojis, vai viņa grafikas varētu iespiest uz auduma. Kādam mūzikantam ļoti iepatikusies Kristiānas Dimiteres darbs „Mūzikants”, un viņš solījis noteikti atgriezties.

Cerēsim, ka līdz izstādes beigām visi darbi būs pārdo-ti! Mākslinieki ir pateicīgi Jerumaņiem par sagādāto iespēju parādīt savus darbus Losandželosā. Viņu galerijā jau bijušas daudzu pasaules mākslinieku – Indijas, Japānas, Itālijas, Ungārijas, Austrālijas, Kanadas, Meksikas un Brazīlijas – darbu izstādes, un par tām bijuši raksti izdevumā *Gallery Row Art Walk News*.

Vairāki interesējās par galerijas nosaukumu, un Eriks Jerumanis apmierināja viņu ziņkāri. Tas ir abu galerijas īpašnieku vidējo vārdu salikums, Erikam – *Norbert*, Margaretai – *Ellen*: *Norbertellen*.

Latviešu mākslinieku izstāde būs atvērta līdz 28. aprīlim.

Nākamā *Art Walk* diena – 12. aprīlī.

Galeriju pildīja latvieši un viņu draugi cittautieši; vidū uzrunas teicējs Džeimss Godfrejs

2012 Baltic American Freedom League Annual Awards Banquet

April 14, 2012

**Latvian Community Center
1955 Riverside Drive
Los Angeles, CA.**

Director Dereck Hogan of the Office of Nordic and Baltic Affairs in the Bureau of European and Eurasian Affairs at the U.S. Department of State will speak and accept the Baltic Freedom Award on behalf of U.S. Secretary of State Hillary Rodham Clinton.

**Cocktails at 6 PM
Dinner at 7 PM
Program at 8 PM**

**Tickets are \$50
\$25 for Students**

We have also invited Representative Howard Berman as a speaker.

Director Hogan served as Special Assistant to Secretary Colin Powell (2003-2004) and was Chief of the External Relations Unit and Deputy Chief of the Political Section in the U.S. Embassy in Moscow (2007-2008). Other overseas assignments included the U.S. Embassy in Minsk, Belarus (2005-2007).

**Entertainment by: The Latvian Men's Choir
"Uzdiedāsim, Brāļi"**

**Information, Tickets & Seating
Arrangements Call:**

**Maryte Sepikas (818) 321-1811
Heino Nurmberg (760) 775-9160
Ivars Miculs (818) 585-5748**

Karš, miers un dāvanas par godu pūķim

Ko vēsti leģendas?

Sensenos laikos cilvēkus apdraudējis ļauns meža zvērs vārdā Gads: galva kā lauvai, vērsa ķermenis un pārdabisks spēks. Drebējuši pat kalni, kad tas dūsmās ierūcies. Gads nežēlojis nedz cilvēkus, nedz zvērus. Katru ziemu, kad gaiss auksts, zeme sasalusi un laupījums iet mazumā, Gads kā ļauna lavīna no kalniem vēlies uz ciemu pusi. Ļaudis ilgi cīnījās ar Gadu bez panākumiem, līdz atklāja nezvēra vājās vietas: bailes no sarkanās krāsas, uguns liesmām un liela trokšņa. Nu cilvēki uzdrošinājās cerēt, ka Gada alkātīgos sirojumus apturēs. (Šais laikos mēs to sauktu par stratēģiju.) Kādā ziemas vakarā ļaudis uz katras mājas durvīm pakāra pa sarkanai persika koka plāksnei, aizdedzināja lāpas un visu nakti kaut ko sita un grabināja, negulēdami līdz pat rītausmai. Gadu pārbaudīja sarkanās liesmas ļaužu mitekļa priekšā, un izsalkums vairs nebija ne prātā, ne zvērs metās atpakaļ uz savu alu, atpakaļ neskatīdamies! Redzot briesmoni bēgam, ļaudis taisīja vēl lielāku troksni, bet, rītausmai atnākot, cits citu apsveica un rīkoja bagātīgu kopīgo mielastu. Cilvēki kopš tā laika, lai šo notikumu neaizmirstu, ik gadu Mēness kalendāra divpadsmitā mēneša trīsdesmitās dienas vakarā uz māju durvīm izkaļ sarkanus laba vēlējuma uzrakstus, dedzina lāpas un sveces, sit gongus, un, protams, neguļ visu nakti. Nākamā dienā dienā sākas Pavasara svētki. Tiktāl esmu atstājusi Zanes Mellupes no senķīniešu valodas tulkoto leģendu. Bet, kā izskatās ķīniešu Jaunāgada svētki, man pašai vēl nebija nācies pieredzēt. Skaidrības labad uzreiz jāpiebilst – par Ķīnu neko nevar stāstīt, lietojot apgalvojumu: **Ķīnā notiek tā un tā**, jo Ķīna ir tik milzīga, tautību (56) un tradīciju tik daudz! Mana meita Zane reiz teica tā: „Ķīna nav pasaules daļa, Ķīna ir pasaule pati par sevi.”

Cik labi, ka braukt uz Šanhaju nebija saposies Džems Moors!

Arī Rietumu pasaulei netrūkst skaļu izdomu, sagaidot gadu miju. Janvāra/februāra biļetenā lasīju: pat Džemam Mooram, kuŗa dzīves skaistākie gadi pagājuši ne tai klusākajā darbavietā – Losandželosas varenākajā laikraksta spiestuvē – Jaungada ballē nācies nožēlot, ka līdzī nav paņēmti ausu aizsargi! Taču, ja Džemam būtu iegādājies Jaunogadu sagaidīt Ķīnā, atļausos apgalvot, ka viņš jau no lidostas aizmuktu mājās, un turpmāk par austrumu lielvalsti lasītu vien laikrakstos vai uzņemtu aci ziņām televīzijas ekrānā. Esmu bijusi Ķīnā vairākkārt, daļēji pie tās trokšņiem pieradusi (salūti, kanonādes un citi skaļumi neizbēgami ir daļa no kāzu ceremonijām, kuŗas bagātīgi vērojamas ik nedēļas nogalē), bet tik lielus sitienus pa bungādiņām kā šoreiz vēl nekad nebija

nācies izciest. Pirmo reizi mūžā aptvēru, ko nozīmētu uzturēties kaŗadarbības zōnā, turklāt bez noteiktas frontes līnijas! Šanhajā ie braucu 25. februāra rītā, kad visas ielas un pagalmus klāja sarkanpelēks putenis – petaržu izšauto zīd papīru skrandas un spridzekļu iesaiņojumu pārpalikumi. Veltas bija cerības, ka lielākās kanonādes jau pāri: būkšķi, sprakšķi un dārdona sasniedza mūs pat 27. stāva balkonā, lielpilsētas panorāmu ar visiem atpazīstamajiem debesskrāpju siluētiem varēju vērot galvenokārt tikai caur logu, bet ik pa brīdim šķita, ka neglābjami izbirst pašu vai vismaz kaimiņu dzīvokļu lielo logu stikli! Par gulēšanu, ievērojot neizbēgamo *jet lag*, nebija ko domāt. Tikai ap 10. februāri „kaŗadarbība” tā kā aprima, vismaz nakts laikā. Taču jauna diena atnāca ar jaunām kanonādēm! Zane tikai it kā starp citu ieminējās, kādai svētbai par godu šauj.

Sētnieki slotas burtiski neizlaida no rokām. Un tas viss risinājās laikā, kad Šanhaja bija kā izmirusi (no pilsētas uz laukiem svētkus svinēt izbrauc trešdaļa iemītnieku, vismaz seši miljoni; laukos tad šaujot pa „riktīgam”). Ainas, kādas pirmssvētku dienās vērojamas dzelzceļa stacijās, ir kā skarbs īstenības šovs ar policijas un armijas papildspēku piesaisti (salīdzinot ar to, Ziemas pils šturmešana Krievijas revolūcijas laikā droši vien atgādināja bērnu spēlīti).

„Cilvēki visu gadu strādājuši, muguru neatliekdami,

Pēc lielās Jaungada uguņošanas sētniekiem darba netrūka – katrā rokā noderētu pat divas slotas

Te būtu ieteicams aicināt talkā Reimaņu ģimeni, lai veiksmes simbols – mandarīnu kociņi – nonāktu atkritumu izgāztuvē

lai varētu satikt radus un tuviniekus, viņus apsveikt un apdāvināt!” stāstīja Zane. Viņa Ķīnā dzīvo jau vienpadsmit gadu, Jā, cik nācies redzēt, katrs ķīnietis dzelzceļa stacijā ar dāvanu somām un maisiem apkrāviēs kā Ziemsvētku vecītis, kam vienam jāiepriečina vesela mazpilsēta. Ķīniešu māksliniecei (rietumnieku vārdā Džuljeta – katrs ķīnietis ātrāk vai vēlāk pieņem vārdu, kāds saprotams un izrunājams ārzemniekiem), šanhajietei, jautāju, kādas dāvanas populāras viņas ģimenes lokā? Atbilde: galvenokārt ēdamlietas – augļi, saldumi, izmeklēti dzērieni. Jā, pārbagāti augļu grozi un kastes, krāšņi iesaiņotas, nopērkamas ik uz ielas stūri. Cena – 30, 50 pat 100 un vairāk latu. Pētot celofāna iesaiņojumu, tikai daļu augļu pratu nosaukt, arī Zanei pietrūkst latvisko vārdu dažiem, kuŗi viņai garšo, bet ir pietiekami dārgi, lai nevarētu bieži atļauties.

Ko Pūķis sola mums, mirstīgajiem?

Aizbaidījuši veco, ķīnieši ar sajūsmu sagaidīja ierodamies jauno – Pūķa gadu. Gan austrumniekiem, gan rietumniekiem ļoti gribas ticēt, ka Jaunaisgads būs veiksmīgs. Pūķis no horoskopu zīmēm šajā ziņā ir visdevīgākais, viņa parādīšanās garantē tieši to, kas ikvienam no mums ir pa prātam: pūķis nav sīkumains, bet mistiski iedvesmo, pārbagāti kolorīts, no veselības un dzīvesprie-

ka vai plīst. Pūķis īpašu labvēlību izrāda aktīviem, apķērīgiem un **godprātīgiem** ļaudīm. Pūķi iesaka visu gadu turēt degunu *pa vējam*, nevis paļauties uz pliku veiksmi, meļus viņš brīdina laikus: *Tikai sabojāsīt reputāciju!* **Pūķis ir izaugsmes, labklājības un harmonijas simbols, viņš dāvā balvas par jebkādiem nopelniem, tostarp citam cilvēkam sagādātu prieku!** (Šo rindkopu es pārlasu vairākkārt, domās sūtot pateicību aizjūras draugiem, kuŗi mani iedvesmojuši, palīdzēdami tapt grāmatām, bet neļaudami sevi publiski nosaukt vārdā: lai viņiem Pūķis atmaksā arī par mani, jo ir dāsnums, kas ar zemes pretdāvanām nav atlīdzināms!)

Savā biogrāfijā Pūķim nav nācies rakstīt kara iesākuma gada skaitļus, bet pirmskaŗa un pirmsrevolūcijas gan. Pūķa parādīšanās vēstot arī par katastrofām, informāciju sistēmu nobrukšanu, enerģētisko resursu krīzi (no tām jau neesam pasargāti arī citos gados). Pilns Saules aptumsums Dienvidu puslodē šogad būs vērojams 13. novembrī, bet planētu parāde (vienā līnijā nostāšoties ne tikai Saules sistēmas planētas) – 21. decembrī. Tā kā līdz tam vēl ļoti tālu, šo ieskatu astroloģijas prognozēs beigšu ar to, ka praktiski visiem atnākušais gads ir ļoti labvēlīgs, bet it sevišķi – Gaiļa gadā dzimušajiem. Nu ko, turēsimies pie labās pārliecības un... celsimies ar gaiļa dziesmu rītausmā, lai paspētu visus cēlos darbus! (Dienvidkalifornijas latvieši sevi var mierināt ar domu, ka viņi taŗu ļoti bieži ir vēl nomodā, kad dzied pirmie Latvijas gaiļi.)

Cik cilvēks spēj apēst?!

Ziema Šanhajā nav mīlīga, saulītei salti zobi. Ko cilvēki vakaros sadara? Visbiežāk – draugu pulciņā pasēž kafejnīcā vai restorānā. Var jau arī iet skatīties Maskavas baletu, Argentīnas tango, uz klasiskās mūzikas koncertiem, Jaungadam veltītām ķīniešu izrādēm, to visu gadu mijā piedāvā Šanhajas teāŗi, bet tas domāts cēlo mākslu baudītājiem un... cilvēkiem ar ļoti biezu naudas-

Papaju vezums

maku; pat kinobiļete maksāATUS astoņus, to pašu, visjaunāko, filmu DVD formātā var iegādāties par 80 santimiem.

Latvieši allaž domā, ka viņi ir vislielākie izēdāji. Augstprātīgākie pat atļaujas par ķīniešiem pairōnizēt: šiem jau pietiek ar rīsu saujīņu dienā. Ak, kāda alošanās! Ķīnieši ēd vismaz divreiz vairāk par latviešiem, turklāt ar vērienu, kas ļoti tāls no saprātīgas taupības: galdi buriski lūst, klāt tiek nesti arvien jauni un jauni cienasti. Vienīgā laime: ēdiens netiek sadalīts atsevišķās porcijās, bet tiek pasniegts visiem baudītājiem kopējos traukos, no kuņģiem apaļā galda kaimiņi (it sevišķi tas, kuņģis sēž labā pusē), nemitīgi liek uz tava šķīvīša kārtējo gardumu, un nedod Dievs, no tā atteikties! Pusdienas un vakariņas restorānos ir galvenā darba apspriežu vieta, tālab vienīgais, par ko ķīnieši pie galda nerunā ir... ēšana (latviešiem šis temats ir viens no galvenajiem).

Man restorānos ne reizi vien nācās atgādināt, ka latviešiem ir tradīcija traukus kārtīgi iztukšot, lai nākamā dienā spīdētu saulīte. Tomēr nedz trauki tika izēsti līdz dibenam, nedz saulīte spīdēja: miglas segas ietina lielmājas un debesskrāpjus gandrīz pilnā augumā.

„Šanhaja” burtiskā tulkojumā nozīmē „uz jūras”. Laikapstākļi kā jau lielu ūdeņu malā mainās vairākas reizes dienā: skaidra pirmpusdiena pēcpusdienā nereti pāraug kārtīgās lietavās, arī sparīgie vēju dēli ir skaistules Šanhajas uzticamākie sabiedrotie. Vairākas dienas pat sniegpārslas bija redzamas gaisā, bet pirms saskaršanās ar zemi pārvērtās mazās lietūs lāsītēs.

Kas cits ja ne laba kompanija un kārumi spēj uzlabot garastāvokli?! Viena neraža – cilvēkam varētu būt vismaz pusotra vēdera. Šanhajā delikateses baudīt iespējams ne tikai kafejnīcās, bet arī uz ielas, turklāt par lētu naudu. Bez tradicionālās ķīniešu virtuves (ar sakņu, putnu, cūku un liellopu gaļas pārbagātību) šanhajiešiem pazīstami arī taizemiešu, vietnamiešu, korejiešu, japāņu,

indiešu, turku u. c. ēdieni. Sabiedrība, kuņģā apgrozījos, priekšroku deva taizemiešu ēdieniem un rietumnieku stila kafejnīcām (kuņģu durvīm veļoties, allaž nopūtos, jo vislabprātāk ieturētos visvienkāršākajās ķīniešu ieskrietuvēs, kur ir pelmeņi, pildītās pankūkas, nepārspējami zeltainā pīle, uz iesmiņiem sadurtie gardumi: sēnes, paipalu oliņas, zaļumi, lopu, zvēru un putnu gaļa, zivtiņas, okeana brīnumi, dažādi pagatavotais tofu utt.).

Visizmalcinātākie gardēži vakaru neieplāno restorānā, kur pārspīlēti smalka apkalpošana, bet gan kuņģā dabūjami izcilākie ēdieni (piemēram, visa kompanija dodas uz jūras delikatesu restorānu lielpilsētas otrā galā, lai gan lielisku restorānu netrūkst arī tuvumā). Vienā no tādām augstākās klases ēstuvēm jutos kā pirmklasnieks augstskolas sagatavošanas kursos. Par laimi Zane sēdēja man blakām, bet uz mani izmisīgajiem čukstiem: *kas tas tāds, ko man tikko uz šķīvja uzlika galda kaimiņš?*, visbiežāk atbildēja ar vienu un to pašu: *ēd droši, liela delikatese, nez vai otrreiz dzīvē tev ko tādu būs iespēja baudīt!* Porcija, kas restorānā pasūtīnāma, nekad nav domāta vienam cilvēkam, reizēs, kad vakariņojām divatā, allaž lūdzām ēdienu iesaiņot līdznešanai, bet... reti jau gadījās būt nākamā dienā mājās, un vēl pēc dienas ledusskapī ieliktais delikateses vairs nebija ne prātā. Nūdien, vēl netikusi līdz Šanhajas lidostai atpakaļceļam, zināju, ka Latvijā kādu mēnesi ēdīšu tikai biežpienu, lai mēlei nezustu bagātās atmiņas par Šanhajas gardumiem. Draudzene man ieteica katru rītu sākt ar papaijas augli (attīra aknas un uzlabo sejas ādu), un šo ieteikumu arī ievērojām, Zanes rīta maltīti papildināja ar jogurta un banāna kokteili. Īsta bauda bija to tukšot uz vaļējā balkona saulītes staros (kad vairs nešāva Pūķa apsveicēji).

Tiem cilvēkiem, kuņģiem Šanhajā ir laiks ēdienu pagatavot pašiem, ikvienā tirdziņā iespējams iegādāties visu nepieciešamo: saknes, gaļu, zivis (to pēc pircēja vēlēsšanās uz vietas arī notīra un sadala gabaliņos, turklāt zivs galva nav atkritums, bet viena no lielākajām delikatesēm, arī tā sauktie subprodukti tiek sagatavoti īpašās receptēs). Šajā ciemošanās reizē pirmoreiz baudīju zosu zarnu sautējumu, tā garšu nav par ar ko to salīdzināt. Ķīnā nav ēdienu izejvielas, par ko varētu teikt: nav pārdošanā (vajag zirnīšus? Lūdzu, kādus: kaltētus, zaļus pākstīs, tikko izlobītus, sālītus?). Reiz sēkliņu un garšvielu veikalā nespēju saskaņot sezama sēkliņas, un pietika tās pieminēt ielas maizniekam, viņš meklēto tūlīt izvilka no saviem zemletes krājumiem un pārdeva par nieka naudiņu. Ne jau vienmēr, protams, tā paveicās, ka par iekāroto mantu nav jāpārmaksā. Ārzemnieks ir gana pateicīgs objekts, lai no viņa noplēstu arī pa virsu. Tādas briesmas man protams, nedraud, kad blakus ir Zane, jo viņa aizrunās ikvienu tirgoni, bet, iepērkoties vienai, parasti patūrēju prātā Ķīnas tirgus zelta likumu: cena var tikt paze-

Dažādi gardumi tiek piedāvāti uz katra ielas stūra

mināta pat reizes četras! Vienīgi restorānos nekāda tirgošanās nenotiek – viss maksā, cik tas maksā. Uz grozāma galda novietoti vārāmie un cepamie katli ar uguntiņu vai gruzdošām oglēm apakšā. Pat vissmalkākajās ēstuvēs garderobes mūsu izpratnē nav, bet, tikko esi ienācis un uz krēsla atzveltnes uzmetis virsdrēbes, gādīgas rokas to pārklāj ar īpašu pārvalku, lai tās nepievelkas ar ēdiena smaržu. Daudzi baidās no ēdiena asuma. To katrs var pievienot ar mēru, kumosīgus iemērcot (vai neiemērcot) garšvielu trauciņos. (Īsts restorāns esot tāds, kuŗā piedāvā vismaz 16 garšvielu.)

Kur ir pasaule, kur vajadzīga vienīgi nauda?!

Ideālisti uz šo jautājumu noteikti steigā atbildēs: nauda nebūt un nekad dzīvē nav galvenais. Esmu ievērojusi šo pārliecību un tādā garā audzinājusi bērņus. Arī Ķīnā man par to bija daudz jādōmā. Pirmkārt tālab, ka lai gan Ķīna čum nu mudž no bagātņiekēm (arī miljōnāriēm un miljardieriēm), darbs kā dzīves sastāvdaļa šeit arī mūsdienās nebeidz triumfēt pār visu pārējo: cilvēks strādā, lai uzturētu ģimeni, lai (ītin bieži) turpinātu vecāku profesiju vai mazo uzņēmējdarbību (tirgoņa, pavāra, drēbņieka, apģērbu tīrītāja, kurpņieka, friziera, masiera, stiklinieka, divriteņu labotāja, taksametra šofera, celtnieka, atslēdzņieka, sētnieka, sarga, atkritumu savācēja un pārstrādātāja utt.), jo šīm nodarbēm neiztikš neviena, lai cik tehnoloģiski attīstīta sabiedrība. Man tikai Ķīnā galvā atausa padomju polītekonomikā mācītā un sen aizmirstā ideja: komūnismā septiņi no desmit cilvēkiem strādās, apkalpojot pārējos. Ķīna, vismaz Šanhaja, šajā ziņā komūnismu noteikti ir sasniegusi: apkalpotāju sfairas darbinieki loka muguru līdz pēdējam klientam pat dziļdziļā naktī. Jaungada svētku laikā vairums daļa mazo veikaliņu pārdevēju un meistaru atļāvās atpūtu: Šanhaja izskatījās kā izmirusi, bet arī tad uz vienas ielas katrs cilvēks diennakts laikā varēja atrast visu, kas viņam vitāli nepieciešams: arī mediķi, laboratorijas, spiestuves, datorspeciālisti strādā burtiski bez atelpas. Zane salīdzināja:

„Latvijā izstādes kataloga izgatavošanai nepieciešama vismaz nedēļa, Šanhajā to izdara burtiski stundas laikā.”

Protams, visur vajadzīga nauda, bet vēl vairāk – zināšanas, kur katru konkrēto mantu pasūtīnāt, lai nevajadzētu vilties. Virsdrēbes, piemēram, Šanhajas drēbņieki šuj bez uzlaikošanas – uzreiz gatavas (ja vajadzīgs, apģērbu pārtaisīs bez jebkādas runāšanas un piemaksas, bet galvenais jau ir laiks, ko esi ieguvis: tikai ļauj sevi nomērit, un pēc dažām dienām saņem jaunu tērpu!). „Jā, bet kur gan it kā pazuda stāsts par vietu, kuŗā nauda it kā ir galvenais?!” jautāju pati sev. Jā, tā ir **tā vieta**, kuŗā svarīgs viss un reizē nekas. Vairums ķīniešu dzīvo ar pārliecību, ka cilvēka dzīve uz šīs zemes nebeidzas. Saviem vecākiem viņi līdz mūža galam ir paklausīgi bērņi, un tādi paliek mūžu mūžos. Vecāki ir viņu galvenais at-

Uguns kuri Honkongas ielās – notiek dāvanu sūtīšana Aizsaulē aizgājušiem

spaidis, savukārt vecāku *arodbiedrība un mūža pensija* pirmkārt ir viņu bērņi. Bērņi par vecākiem domā un rūpējas arī, kad viņi jau aizsaulē: rituālu ir daudz un dažādi, bet galvenais – naudas sūtīšana uz **Turieni**. Kā tad to izdarīt? – neizpratnē jautās rietumņieks. Tikai jāievēro tradīcijas: ķīnieši no seniem laikiem piekopj ugunsrituālu, kapos vai kur citur sadedzinot naudu un drēbes, tādējādi tās *nosūtot* saviem mīļajiem aizgājējiem. Naudu?! Jā, naudu zelta lapiņu izskatā, milzīgos saiņos, jo ar pāris naudiņām nevienš neniekojas. Tie, kuŗi visur seko modernām tendencēm, tās atbalsta arī atmiņu kultā: sadedzināšanai tiek izgatavotas ne tikai dažādu naudu kōpijas (vispopulārākās ir dolari), bet arī jaunāko izlaidumu luksusaautomāšņu modeļi, protams, viegli degoši, lai mīļotie vecāki vai citi radi sūtīto mantu saņemtu iespējami drīz: viens uguns švirkstiens, un tētis ar māti Aizsaulē dārzos jau vizinās jaunākajā tojotas modelī! Protams, var pasmaidīt par ķīniešu bērņišķību, es šajās paražās saskatu pašu galveno: pateicību vecākiem.

Latviešiem ir citas pateicības izpausmes: kapu apkopšana, novēlējumu izpilde, labdarības piemiņas fondi. Taču galvenais – atmiņu stāsti bērņiem un līdzcīvēkiem. Domājot par patiesu čaklumu un sava bērņa izpratnes dziļumiem, atceros stāstu par skolotāju pēckaŗa Kurzemē. Agrākā pilsētniece iemācījās lauku darbus, no rīta paspēja apkopt gotiņu (lielu atspaidu mazajai aldziņai) un slaukumu ar nēšiem aiznest uz pāris kilometru attālo pienotavu. Viņa neskaitīja soļus, viņa neskaitīja arī rubļus, kad mazajam meitēnam iekārojās vecumam gluži nepiemērotas grāmatas, māte neteica: „Citreiz, bērņiņ, kad mums būs vairāk naudiņas...” Bērņš dabūja kāroto grāmatu, un latviešu valodas skaidrība un tīrība viņam ar laiku tapa par dzīves galveno saturu. Vai var vecākiem uzcelt augstāku pieminēkli par bērņa pateicību? Nez vai.

Anita Melupe

Pārvietots milzu akmens

Kā Dienvidkalifornijā no Riversaides apriņķa akmenlauztuvēm *Stone Valley* uz Losandželosas apriņķa mākslas muzeju pārvest 340 tonnas smagu, 21,5 pēdas augstu un 21 pēdu platu granīta akmeni? Varbūt labs padomdevējs būtu bijis leģendārais latvietis Edvards Liedskalniņš (1887-1951), kuŗa Floridā veidoto koraļļu un akmens dārzu salīdzina ar Ēģiptes pīramīdām un Stounhendžu. E. Liedskalniņš esot vienīgais cilvēks pasaulē, kas atklājis to celtniecības noslēpumu, kā arī antigravitācijas likumu. Kā gan neliela auguma, samērā trausls cilvēks (viņa gaŗums bijis 1,50 m, svars 47 kg) viens pats 20 gadu laikā (no 1920. līdz 1940. gadam) pa naktīm Floridsitijā varēja izveidot tik grandiozu būvi, kuŗas kopējais svars 11000 tonnas, bet smagākais akmens, polārzaigznes teleskops, sveŗ 30 tonnas? Akmeņu pārvietošanai viņš izmantojis pašdarinātas sviras un vinčas. Turklāt no 1937. līdz 1939. gadam E. Liedskalniņš visus akmeņus no Floridsitijas pārveda uz citu vietu 16 km attālumā, netālu no Houmstedas. Kaut kā negribas ticēt stāstam, ka pirms daudziem gadiem Stāmerienā līgava viņu atstājusi pie altāŗa, iespējams, tā ir gīdu pasaciņa, lai piesaistītu tūristu uzmanību. Pēc E. Liedskalniņa nāves Koraļļu pils kļuva par tūrisma objektu un 1984. gadā tā iekļauta ASV Nacionālajā vēsturisko vietu reģistrā. Koraļļu pils cēlāja noslēpums nav atklāts un vēl ilgi nodarbinās zinātnieku prātus.

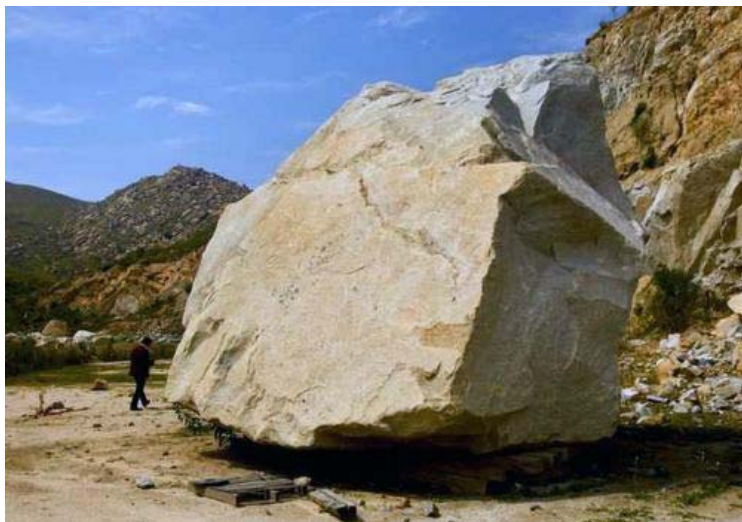
Losandželosas apriņķa mākslas muzejs (LACMA) ir brīnišķīga vieta, kuŗā var ienirt kā jūrā, klejot kā tuksnesī, aizmirsties un sajūsmināties, aplūkojot mākslas darbus, vienlaikus daudz ko uzzināt par pagātni un iztēloties nākotni.

Attālums no akmeņlauztuvēm līdz muzejam – 106 jūdzes. Mākslinieks Maikls Heizers (Michael Heizer) akmeni nopirka par 120 000 dolaru un iecerējis radīt ārpusē pie muzeja skulptūru *Levitated Mass* (Paceltā masa).

Muzeja darbinieki cerēja akmeni sagaidīt jau augustā, taču ieilga priekšdarbi. Akmens pārvietošanu uzņēmas firmas *Emmert International* pārstāvji, kuŗi apzinājās grūto un sarežģīto uzdevumu. Akmeni novietoja uz 294 pēdas gaŗas platformas, un to veda naktīs, šķērsojot četrus apriņķus un 22 pilsētas. Pārvietošanās ātrums – piecas jūdzes stundā. Platforma aizņēma trīs braukšanas joslas, tas bija viens no iemesliem, kāpēc akmeni veda naktī. No visu apriņķu amatpersonām vajadzēja dabūt atļauju, jo bija jānoņem ceļazīmes, gaismas signāli, vadi un pēc tam atkal viss jānovieto, kā bijis. Birokrātijas dzirnavas maļ lēnu. Parasti paiet gads, kamēr dabū visas vajadzīgās atļaujas, bet šoreiz tas bija jāizdara sešos mēnešos. Akmens pārvešana ilga vienpadsmit nakšu. Izmaksa – 10 miljoni dolaru, kuŗi saņemti ziedojumos no privātpersonām.

Visi nepieciešamie priekšdarbi akmens pārvietošanai bija paveikti līdz 28. februāŗa vakaram. Tīmeklī varēja lasīt nepacietīgus jautājumus, kad platforma beidzot sāks virzīties, un pirms ievērojamā notikuma pie akmeņlauztuvēm tās īpašnieks sarīkoja pikniku 300 personām, skanēja mūzika, varēja iegādāties krekliņus ar uzrakstu *Big...Rock...Move...*

Akmeni novietos muzejā pie Resnika paviljona uz 456 pēdas gaŗas rampas, apmeklētājiem radot mānīgu iespaidu, it kā tas peldētu vai karātos gaisā – tātad tas būs patiešām īsts

mākslas darbs!

Kā vienmēr, netrūka arī protestētāju. Laikrakstā *Los Angeles Times* tika ievietotas lasītāju vēstules, ka 10 miljonu dolaru varētu izmantot citādi – atbalstot trūcīgos, bezpajumtniekus, izglītības iestādes, tostarp bibliotēkas.

Rīgas pilsētas galvam nepatīk Gunāra Birkerta projektētā bibliotēka Rīgā, un tāpat bijis visos laikos, kad tiek celts kas jauns. Taču, kad par spīti visiem iebildumiem kāds projekts tiek īstenots, pateicīgo ir nesalīdzināmi vairāk nekā pēlēju, un pat viņi runā pavisam ko citu. Nav šaubu, ka tā būs arī šoreiz.

Akmenim cilvēku dzīvē bijusi milzīga nozīme, vislielākā, protams, Akmens laikmetā. Akmeņus mēdz dēvēt pa sasalušām dievu asarām. Latvietis liek bēdu zem akmens; cērt uz akmens malku, lai gan māte dēlu māca necirst cirvi akmenī, bet gan ozolā; akmenī kaļ jaunas un grūtas dienas; meitas kāpj uz akmens gavilēt, un staltu mātes meitu var pazīt no tālienes, jo, viņai ejot, akmens šķīļ uguntiņu; taču jaunas meitas nedrīkstot sēdēt uz akmens, īpaši Jāņos ne, jo citādi nekad neapprecēsies vai tiks tālu aizvesta tautās; mums ir teika par melnu čūsku, kas „miltus mala vidū jūras uz akmens”.

Tautasdziesmā ir vēlējums: „Lai grieķš skauģis akmenī. Lai noguli kā akmens / Tie, kas mani aprunāja.”

Vīri, kaŗā aiziedami, „sirdi slēdza akmenī, un akmens plīsa skanēdams, gausmai austot, saulītei lēcot”.

Teika stāsta, ka akmeņi agrāk bijuši mīksti un auguši, bet Dievs tos padarījis par cietiem. Taču akmeņi augot vēl aizvien, īpaši, ja mazu akmeni uzliek uz liela akmens. Dažādos novados ir ticējumi, kā paredzēt, kad būs lietus – ja uz akmens parādās mitrums, vai ja tas svīst vai apraso, pēc pāris dienām gaidāms lietus; ziemā, kad akmeņi kļūst slapji, laiks atlaižas; ja sāk sūnot ziemeļu pusē, būs dziļa ziema.

Ar akmeni varot apriest visāda vainas, tikai akmens jāatstāj vietā, kur tas bijis, tad ātri vainas sadzīst. Suņi neregnot, ja, svešā mājā ieejot, iebāž kabatā akmentiņu. Bieži vien paņemam akmentiņu piemiņai no vietas, kur esam īslaicīgi bijuši – no jūrmalas, kāda ceļojuma.

Pat saule esot radusies no akmens – velns nolēmis sadragāt debesis un licis saviem kalpiem sameklēt lielumu lielu akmeni. Velns to sagrābis un sviedis pret debesīm. Akmens rūkdams aizgājis pa gaisu, bet aizķēries aiz zemes malas, tur palicis sācis spīdēt.

Cits stāsts ir par Dievu un Vētru, kas gribējusi sajaukt Dieva radīto pasauli. Vētra skraidījusi pa visām pasaules malām, gaisā griezdama gan putekļus, gan smiltis. Dievs, to ieraugot, uzsaucis: „Miers! Viss, ko Vētra pacēlusi, lai nokrīt kā smagi akmeņi.” Putekļi un smiltis pārvērtušies par akmeņiem un nokrituši, kur stāv vēl tagad. Tā radušies akmeņi, ko Vētra vairs nevarējusi pakustināt. Tomēr, gribēdama Dievam atriebt, Vētra vēl tagad griežot gaisā visu, ko vien var.

Vai katrā Latvijas novadā ir kāds upurākmenis, kultakmens, dižakmens, piemiņakmens, robežakmens ar tajā iecirstām zīmēm, piemēram, krustu, daudzi ir valsts aizsargājams dabas objekts. Ģeoloģiskā uzskaitē iekļauti t. s. „putnu akmeņi” kuņus par atpūtas vietu bieži izmanto kaijas. Akmeņiem ir nosaukumi – piemēram, Zirgakmens vai Trīsstūra akmens plūdmalē netālu no Vārzām Rīgas virzienā. Robežakmens pie Vārzām, uz kuņa iekalts gada skaitlis: 1865 un krusts labā sāna malā. Šis ir Skultes muižas baronu Freitāgu dzimtai piederošo zemju robežakmens. Uz bijušās Limbažu pilsmuižas zemju robežas ir Ježuītu akmens, kam vienā stūrī ir kristiešu krusts. Netālu no bijušajām Tūjas muižas ēkām bērzu birzītē lauku vidū atrodas Tūjas blodakmens. Tūjā ir arī melnais milzenis Zaķupītes dižakmens.

Vidrižu pagastā – kultakmens Kaķu bedrīšakmens, kuņa virsmā iedobtas aptuveni 80 sfairiskas bedrītes; vietējie iedzīvotāji to sauc arī par Mēness akmeni.

Lēdurgas dendroparkā ASV zinātnieki 2004. gadā pētījuši Mudurgas dižakmeni un secinājuši, ka akmens saules gaismā parādījies pirms 15300 gadiem ledāju kušanas laikā. Pie Muižkalnu mājām Tiegāžos atrodas Zīmju akmeņi, tajos iekaltas īpatnējas zīmes, kuņu nozīme nav skaidra. Pāvilostā 100 metru no krasta ir Lielais akmens vai Jūrakmens, tā augstums ir 3,5 m (ūdenī 1,5 m), apkārtmērs – 15 m. Padomju okupācijas laikā šis akmens bija robežzīme, par to tālāk gar jūras krastu nedrīkstēja iet.

Ulmalē pie Pinnu upurākmenis mūsu senči pulcējušies jau 13. gadsimta beigās. Tas ir viens no ievērojamākajiem blodakmens paraugiem. Blodas diametrs ir apmēram 60 cm, dziļums – 15 cm. Dobumā sakrājas ūdens, ko lietoja ārstniecībai un tepat ziedots, lai pateiktos par izdziedināšanos. Ūdens iedobumā nesasalstot pat 20 gradu salā.

Ulmalē ir arī Maznodupju akmens krāvums (Māras svētnīca) – pusmetru augstu sakrauti apļveida akmeņi apmēram 50 m diametrā. Arheologi domā, ka te 6. un 7. gadsimtā notikuši zemes apstrādes rituāli.

Dižakmeņi ir ļoti lieli laukakmeņi, kuņu virszemes tilpums sasniedz vai pārsniedz 10 kubikmetru. Vietējās nozīmes dižakmeņi ir tie, kuņi lielāki par 7 kubikmetriem.

Aizsargājami ir akmeņi, kuņiem dots kādas latviešu mītoģiskās dievības vai gara vārds (Māra, svētmeita, Pērkons, Jānis, Ūsiņš, Jumis, skroderis, pūķis, ragana, vadātājs, Velna māte, vilkacis, vilks, burvis, burtnieks, spoks utt.), neatkarīgi no šo akmeņu izmēriem; bedrīšakmeņi – vieni no vissenākajiem kulta (godināmajiem) akmeņiem. Pagaidām Latvijā apzināti vairāk nekā 20 šādi unikāli tālās vēstures akmeņi; blodakmeņi – paši jaunākie kultakmeņi, kas izkalti apļa formā kā lieli dzirnakmeņi, kuņiem vidū iekalta liela apaļa iedobe kā

mates bloda; kausakmeņi – nerēgulāras formas akmeņi ar plakanu virsmu, kuņos iekaltas dziļas elipsoīda formā izslīpētas iedobes 15-25 cm diametrā; muldakmeņi – kultakmeņi ar iekaltām vai dabiskas izcelsmes dažāda lieluma muldām, kuņā sakrājas svētais, dziedinātājs ūdens no debesīm; akmeņi, par kuņiem ir teikas un nostāsti; senie robežakmeņi ar iekaltiem gadskaitļiem vai ar robežu zīmēm; senie krustakmeņi – akmeņi ar dažāda veida krustiem no viduslaiku kapsētām vai savrupi apbedījumi; akmeņi ar seniem tekstu iekalumiem; senie saimnieciskās darbības akmeņi – graudberži, vergu blodas, akmens siles, kaltie dzirnakmeņi, kvadri – seno būvju akmens detaļas, akmens galdi, akmens lodes; visi akmeņi, neatkarīgi no to lieluma, kas atrodas jūras piekrastē ūdenī un plūdmalē un 300 m no krasta; akmeņi ar ledāja atstātajām skrāpējuma pēdām.

Vienmēr, ejot uz Pāvilostas skolu cauri Sakas pagasta Upesmuižas parkam Sakas upes labajā krastā, apbrīnoju lielu akmeni. Tas atrodas parka vidū, ir 1,33 m augsts, tā apkārtmērs ir 11,5 metri. Runāja, ka zem šī akmens paslēpts zelts, bijuši pat mēģinājumi akmeni izkustināt.

Upesmuižu apmēram 1875. gadā nopirka Otto fon Lilienfelds. Upesmuižas pils celta 1894. gadā pēc arhitekta Maksa Berči projekta, nopostīta 1905. gadā. Ejot garām muižai, vienmēr bija jādama, kāda tā izskatījās un kāpēc vajadzēja postīt. Ir saglabājušās senās, orgīnālās akmens kāpnes, kas ved līdz pašai Sakes upei, apmēram 1836. gadā celtā muiža un mežniecības ēka. Parkā ir akmens sols, kuņa apkārtmērs 5,55 metri.

Marka evaņģelijā vēstīts, ka Jāzeps nocēla Jēzu pēc viņa nāves no krusta, ietina audeklā un guldīja to klintī izcirstā kapā, aizveļot priekšā akmeni. Marija Magdalēna, Marija, Jēkaba māte un Salome gāja apraudzīt kapu, bet, pie tā pienākušas, redzēja, ka akmens ir novelts, un baltās drānās tērpies jauneklis paziņoja – Jēzus ir augšāmcēlies.

Mācītājs Dāvis Kaņeps uz jautājumu, kas tad akmeni novēla, stāstīja, ka visskaidrāk tas pavēstīts Mateja evaņģelijā 28:2 – „Un redzi, notika liela zemestrīce, jo tā Kunga eņģelis nāca no debesīm, piegājis novēla akmeni no durvīm un sēdās tur virsū.” Jādama, eņģelis ir arī Marka evaņģelijā (16:5) pieminētais jauneklis, kas tērpies garās, baltās drēbēs. Lūkas evaņģelijā (24:4) arī tiek runāts par diviem vīriem spožās drēbes. Jāņa evaņģelija 20. nodaļā stāstīts, ka akmens novelts un kaps ir tukšs. Tātad atbilde uz jautājumu, kas akmeni novēla, ir: tā Kunga eņģelis.

Jūdu kapsētās pie mirušo atdusas vietām nolikti nelieli akmeņi. Franks Gordons pastāstīja, ka jūdiem un islamicīgiem nav tradīcijas uz kapiem likt puķes, jo tās vīst. Tāpēc ikviens apmeklētājs noliek akmentiņu, pieminot nelaiķi un godinot viņa piemiņu. F. Gordons arī piebilda, ka musulmaņiem un jūdiem ir daudz kā kopīga.

Latviešu literātūrā ir dažādi salīdzinājumi: smags un ciets kā akmens; krīt vai noiet dibenā kā akmens; par tiem, kuņi dzīvo pilsētā, mēdz teikt, ka viņi dzīvo uz akmeņiem. Traucēkli, šķērslī, kas rada sarežģījumus vai nepatikšanas dēvē par piedauzības vai klupšanas akmeni. Lielāka zemūdens akmeņa dēļ nesen notika kuģa *Costa Concordia* katatrofa Itālijā.

Dzirdēts lāsts – viss tiks nopostīts, ka akmens uz akmens nepaliks; parasti par cilvēku, kas kādu nosoda, apvaino, teic, ka viņš pirmais metis akmeni. Gan senos laikos, gan dažās valstīs mūsu dienās sievieti par laulības pārkāpšanu nomētā ar akmeņiem; vīrietim laikam šādos gadījumos nekāds sods nedraud. (Jēzus teica: „Kas no jums ir bez grēka, tas lai pirmais met akmeni uz viņu!”). Runājot par kādu netālu vietu, sakām, ka tā ir akmens sviediena attālumā; lieki darītu darbu salīdzina ar akmens velšana kalnā. Dievi sodīja gudro un izmanīgo Sīzifu par nepiedodamu izturēšanos (Sīzifs izplāpājis viņu noslēpumus), tāpēc lika viņam pazemes valstībā mūžīgi velt akmeni līdz kalna virsotnei, no kurienes tas katru reizi atkal vēlās lejup. Dievi uzskatīja, ka nav drausmīgāka soda kā bezjēdzīgs un veltīgs darbs. Franču rakstniekam Albēram Kamī ir brīnišķīga eseja „Mīts par Sīzifu”, kuŗā rakstnieks apgalvo, ka Sīzifu tomēr nevar uzskatīt par zaudētāju vai vājāku par akmeni. Sīzifs bija sava likteņa noteicējs, jo viņam bija izvēle – pildīt vai nepildīt Dievu uzlikto sodu.

Droši vien katram ir kāds akmens, ko apbrīnot, citu varbūt kaut kas nospiež kā akmens vai guļ kā akmens uz sirds un, kad pēc pēc ilgām rūpēm vai nepatikšanām iestājas miers, rodas sajūta, it kā akmens būtu novēlies no sirds. Par cietsirdīgiem cilvēkiem teic, ka viņam sirds vietā akmens vai sirds kā akmens, kādu traucēkli vai šķērslī dēvē par piedaudzības vai klupšanas akmeni, apslēptu kavēkli par zemūdens akmeni. Pat akmens brēc – sakām, uzzinot par lielu netaisnību vai pārestību. Vēlot, lai kaut kā būtu daudz, reizēm saka: „Lai aug uz akmeņiem!” Akmeņiem gan arī esot sirds, un tie daudz varot pastāstīt. Akmeņim kalna galiņā ir pelēki svārciņi, bet reizēm arī samta svārci mugurā.

Rakstniekam E. Birzniekam-Upītim ir „Pelēkā akmens stāsti”, kuŗos akmens vēstī par cieminieku dzīvi, atklāj viņu prieku, sāpes, laimi un pats dzīvo līdzī, priecājas un skumst kopā ar ciema iedzīvotājiem.

Teiksmainajā Maču Pikču pilsētā Peru ir Saules akmens – astronomisks saules pulkstenis. Rīgā par Saules akmeni sauc augstāko ēku pilsētā – 2004. gadā pabeigto 27 stāvu biroju ēku Pārdaugavā. Par saules akmeni dēvē arī dzintaru. Dzintars gan nav akmens, bet priežu sveķu fosilija, taču daudzās zemēs to tomēr uzskata par dārgakmeni. Dzintara rotas iesaka valkāt cilvēkiem, kuŗiem slims vairogdziedzeris.

Senskandinavu sāgās pieminētie saules akmeņi ir kalcīta kristalli, kuŗi spēj depolārizēt gaismu un jūrniekiem mākoņainās dienās palīdzēja orientēties, noteikt saules atrašanās vietu.

Saulesakmens un mēnesakmens ir minerālu grupas laukšpatu pusdārgakmeņi, minerologi tas sauc par oligoklaziem, kuŗi atstaro gaismu un rada plašuma sajūtu. Saulesakmens atvieglojot sāpes un reimatismu.

Un kur vēl citi dažādie dārgakmeņi un pusdārgakmeņi, kuŗiem katram ir sava simboliska nozīme! Lietpratējs par tiem var runāt stundām.

Pasaulē notiek starptautiski akmeņu gadatirgi, ir īpaši akmens veikali (arī Rīgā un Ventspilī), kur ikviens var izvēlēties sev piemērotu akmeni.

Akmens ir laba rotaļlieta bērniem un tas var būt lielisks sarunbiedrs. Jā, un bija taču laiks, kad veikalā, iesaiņotu

skaistā kastītē, pārdeva *Pet Rock*, kas aizstāja mājdzīvnieku.

Pasaulē ievērojams ir Rozetas akmens – 114,4 cm augsta, 73,3 cm plata, 27,9 cm biezā, 760 kg smaga granīta plāksne. To netālu no Rozetas pilsētas (mūsdienās Rašīda) 1799. gada 2. augustā atrada Ēģipti iekārot devušās Napoleona Bonaparta armijas kaŗavīrs Pjērs Fransuā Bušārs. Atšifrēt hieroglifus uz akmens izdevās angļu pētniekam un ārstam Tomasam Jangam un franču zinātniekam Žanam Fransuā Šampolionam, liekot pamatus ēģiptoloģijai. Uz plāksnes ir 196. gadā pirms Kristus karalim Ptolemajam V Epifanam rakstīts veltījuma teksts trīs dažādās rakstībās: hieroglifu, dēmotiskā un sengrieķu valodā.

Latvijā 20. gadsimtā zaudēto latviešu piemiņas vietu „Likteņdārzs” pie Kokneses, ko plāno pabeigt līdz Latvijas Republikas 100 gadu jubilejai, 2018. gada 18. novembrim, japāņu vides arhitekts Šunmio Masuno veido kā simfōniju septiņās daļās, kas simbolizē dabas un cilvēka harmoniju. „Likteņdārza” centrālā daļā pie amfiteātra atradīsies piemiņkļa kalniņš „Sirmais saulriets”, kuŗa izveidošanai vajadzīgi 600 000 laukameņu. Sākotnēji iecere bija vienkārša – lūgt cilvēkus atvest un nolikt pie „Likteņdārza” ieejas vārtiem vienkāršus pelēkos laukakmeņus 20-30 cm diametrā. Taču izrādās, ka vienkārši pelēki akmeņi Latvijā nemaz nav atrodam! Katram ir sava faktūra, dzislojums, forma un nokrāsa, turklāt cilvēki nav samierinājušies arī ar noteikto toni: viņi uz Koknesi veduši arī sārtenos un zaļganīgos, melnos un bālganos akmeņus. Acīmredzot, neviena īpaši nerosināti, entuziasti akmeņiem piešķirūši individuālitāti ar iekaltiem vai uzkrāsotiem apdzīvoto vietu un māju vārdiem, ar iniciāļiem un latviskiem simboliem, vienam akmentiņam pat uzzīmēta seja! Dažs savu lolojumu pārsējis kā dāvanu, dažs piesedzis ar rudens ziedu. Jo dziļāk laukakmens krāvuma pamatos iedzīvojies, jo drošāk, ka glabāsies mūžu mūžos: ...ūdentīņš, akmentiņš, tie dzīvos saules mūžu. Akmeņu piramīda Likteņdārzā pamazām aug arvien lielāka...

Gandrīz aizmirsu pieminēt īpatnējos Pokaiņu akmeņu krāvumus, kuŗi, iespējams, glabā daudzus noslēpumus. Tos 1938. gadā izdotajā romānā „Pie teiksmotā ezera” aprakstījis Kārlis Ieviņš. Kāds krāvums atgādina apgāztu laivu, daži ir apļa veidā; krāvumu garums apmēram 4 m, platums 2,5 m, augstums virszemē – 30 cm, kopējais augstums apmēram 1 m. Lielajos krāvumos ir apmēram 300-750 akmeņu, to kopsvars ir gandrīz piecas tonnas.

Rozetas akmeni var apskatīt Britu muzejā Londonā

Brūnā akmens ceļš no Baltijas jūras līdz „Sāpju jūrai”

No Siguldas 2011. gada 27. augusta rītā ceļā piecu cilvēku grupa devās tālā ceļā, mikroautobusā vedot piemiņas akmeni Sibīrijas represiju upuriem. Piecu dienu laikā tika nobraukti 5000 km: Sigulda – Maskava – Nižnijnovgoroda – Ufa – Gorkija – Kurgāna – Omska – Tomska. Ekspedīciju vadīja Kārlis Bērziņš (bērnībā izsūtīts no Lēdurgas), viņa ceļabiedri, seno dienu likteņbiedri: Lolita Tomšone no Vitrupes, Dzintars Kraujiņš no Liepupes, Rita Bokta no Lēdurgas un šoferis, Ritas dēls Ainārs Bokta, Kārļa Bērziņa māšas dēls. Akmeni un tā pavadoņus pirms došanās ceļā svētīja gan Limbažu novada politiski represētie un mācītāji, gan pie piemiņekļa „Lielā stēla” sapulcējušies siguldieši, skandējot dziesmas un stiprinājuma vārdus. Dieva svētība bijušos izsūtītos pavadīja visa brauciena garumā, akmeni izdevās novietot un atklāt par spīti dažiem kavēkļiem, piemēram, Tomskas deputātu – komunistu frakcijas iebildumam.

Iecere par piemiņas zīmes novietošanu Kārli Bērziņu nelika mierā divus gadus, kopš viņš bija atgriezies izsūtījuma vietās Tomskas pusē, ticies ar turienes novadpētniekiem un, galvenais, redzējis, ka Tomskā, bijušā čekas izmeklēšanas cietuma teritorijas laukumā, kur tagad iekārtots politisko represiju muzejs, jau ir piemiņas zīmes gan visiem mocekļiem, gan atsevišķi kalmiku, poļu un igauņu represētajiem. Šajā vietā, laukumu iekārtojot, tika atrasti simtiem, ja ne tūkstošiem cilvēku kaulu.

Tālajā ceļā Kārlim Bērziņam un viņa biedriem bija gana laika atcerēties pašu piedzīvoto. Atmiņu gaismā atausa aina pēc ainas: „1949. gada marta beigās ganos jau bija izdzītas govīs, tās uzmanīja ganu meitēns. No mūsu ešelona tika izmests simtiem vēstuļu trīstūrīšu,

vēlāk uzziņāju, ka visas sasniedza adresātu – cilvēki tām bija uzlīmējuši pastmarkas. Arī manas mātes rakstītais sasniedza galamērķi. Kaimiņvagonā nomira desmit gadu veca meitenīte, viņu izlika uz blakus sliedēm, māte pārkrita pār bērna augumiņu un gauži raudāja. Viens čekists sievieti sagrāba aiz kājām, otrs aiz rokām, sašūpoja un iemeta vagonā. Arī mani, dzīvo liecinieku, kāds burtiski iespēra pa durvīm, ielidoju lopuvāgī, ar galvu gandrīz ietriekdamies griestos. Mirušos apsardze viltīgi izlika pēdējā brīdī pirms atskanēja vilciena svilpe, lai būtu mazāk liecinieku. Kāds 80 gadu tēvocītis no mūsu vilciena pirmajā nometinājuma vietā Tomskā pieteica badastreiku, ilgi sēdēja pie durvīm, kādu rītu viņu atrada mirušu. Sargsuņi manu acu priekšā saplosīja 4-5 gadus vecu mazuli, kas, kā jau lauku bērns, suņa nebīdāms, bija piegājis tam tuvu klāt. Vēl atmiņā palicis trešais zīmīgais upuris – ostmalā kāds vīrietis saļīma, laikam sirskaites dēļ, līdz kuģim neticis.”

Akmeni piemiņas zīmei Duntē jūrmalā jau bija noskatījusi kinorežisore Dzintra Geka. Tomskas universitātes profesors Pēteris Kraujiņš bija vēlējies, lai akmens būtu no Vidzemes, ekspedīcijas dalībnieks Dzintars Kraujiņš ir viņa brālis.

Akmenī „Auseklīti” un veltījumu: „Lai akmens runā un sēro par politisko represiju upuriem-latviešiem” iecirta akmeņkalis Guntis Pandars no Ķekavas. Sibīrijas zemē un Tālajos Austrumos jau vairākās vietās ir novietoti piemiņas krusti un plāksnes, bet akmens tik tālā ceļā tika vests pirmoreiz! Prāvo, ap 350 kilogramu smago, akmeni siltā brūnā toņā dēļ vizuāli var salīdzināt ar lielu, Latvijā ceptu rudzu maizes klaipu – visu izsūtīto sapņu un ilgu simbolu... Tagad pie „lielā maizes klaipa” noteikti bieži tiks noliktas puķes un degs sveces, jo Tomskas pusē vēl mīt latvieši un viņu tuvinieki – tie, kuri nespēja atgriezties vai no kuņģiem šais laikos ierēdņi Latvijā diemžēl savu vaigu novērsa...

Kārlis Bērziņš ir ļoti pateicīgs visiem ekspedīcijas atbalstītājiem, viņu vārdi lasāmi arī Tomskas muzeja ekspozijā. Protams, lielākos izdevumus sedza paši brauciena dalībnieki.

Pēc akmens svinīgās atklāšanas ceremonijas, kuŗā piedalījās arī trīs vietējie dažādu konfesiju mācītāji, siguldietis Kārlis Bērziņš bija iecerējis piedalīties zinātniski praktiskā konferencē „Kargasokas zeme Tomskas ziemeļos, Krievijas sāpe un lepnums”. Diemžēl nodoms nepiepildījās, jo Tomskas apgabala izpildkomitejas darbinieki kavējās latviešiem izsniegt atļauju, toties muzeja darbinieki siguldietim dāvāja nenovērtējamās dāvanas: videomateriālus un grāmatas ar novada ļaužu un no visas

Kārlis Bērziņš (pirmais no kreisās) ar sibiriešiem piemiņekļa atklāšanā

PSRS atsūtīto komunistiskā genocīda upužu baigajām liecībām. Tiešām, ja Sibīrijas kartē varētu iezīmēt arī emocijonālās liecības, tad Omskas un Tomskas pusē būtu jāiekrāso milzīga „Sāpju jūra”.

Siguldiešiem pērn Lāčplēšu dienā jau bija iespēja redzēt ceļotāju uzfilmēto par „Akmens” novietošanu Sibīrijas kultūras un izglītības citadelē. Viņi patiešām paveica Lāčplēša cienīgu darbu, turklāt ir darījuši visu iespējamo, lai nepiepildītos teiciens: „Ikviena upužu aizmiršana ir to nodošana vēlreiz”.

Pajautāju Kārlim Bērziņam, kuŗš mirklis viņu visvairāk aizkustinājis, drosmīgo nodomu īstenojot, un viņa acu kaktiņā pavīdēja tāda kā pērlīte: „Brīdis, kad Tomskā no *Akmens* pirms tā atklāšanas noņēmām sarkanbalt-sarkano karogu...”

Anita Mellepe,
dzimusi Tomskas apgabala
Kolpaševas rajonā Inkino sādžā

Piemineklis ķēniņam Tāļivaldim

Trikātā 2011. gada 15. septembrī atklāja 81 gadu vecā agronoma Richarda Circeņa izloloto un financēto granīta pieminekli Tālavas valdniekam Tāļivaldim. Viņš atveidots, sēžam krēslā ar likteņputnu – vanagu uz pleca.

Tēlnieks Andris Vārpa ar diviem palīgiem strādāja gadu, kalendārā un pulkstenī neskatīdamies. Pat Richarda Circeņa ģimenei pieminekļa tapšana bijis pārsteigums. Pieminekli atklāja Beverīnas novada domes priekšsēdis Māris Zvirbulis, runāja pieminekļa autors, tēlnieks Andris Vārpa, rakstnieks Jānis Lejiņš, kuŗa triloģija „Zīmogs sarkanā vaskā” pamudinājusi R. Circeņi šādu darbu veikt. Pieminekļa atklāšanā piedalījās arī bijušais trikātiētis, Latvijas brīvvalsts armijas pirmais komandieris Dainis Turlais, Latvijas jūras flotes mīnu meklētāja kuģa „Tāļivaldis” apkalpe un kapteinis no Liepājas. Dzejnieks Valdis Rūja nolasīja šim notikumam veltītu balādi par Tāļivaldi. Dziedāja koris „Imanta” un kopas „Vilki” puīši, spēlēja pūtēju orķestris „Tālavas taurētājs”.

Pieminekļa atklāšanas dienā, no kreisās: tēlnieks Andris Vārpa, rakstnieks Jānis Lejiņš, pieminekļa financētājs Richards Circeņis

Jauna satikšanās vieta

LATVIEŠIEM Amerikā
WWW.LATVIANUSA.COM

Cilvēki mums līdzās**Latviešu sievietes neparastais spēks, izturība, gudrība, talants**

Pirms gadiem diviem uz Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedru pilnsapulci no Santamarijas (Santa Maria) atbrauca Maiga Volfa un kopš tā laika ir mūsu biedrības biedre, viņa biedrību aktīvi atbalsta. Viņas mājā pilsētā, kas atrodas 200 km uz ziemeļiem no Losandželosas, vairākas reizes ciemojušies biedrības valdes locekļi, kuriem viņa pastāstīja par savu ģimeni un darba gaitām. Vanagu ģimene – tēvs Kārlis, māte Anna, meitas Maiga un Grācija dzīvoja Rīgā. Maiga Vanaga Rīgā mācījās 3. valsts meiteņu ģimnazijā, līdztekus konservatorijā un privāti spēlēt klavieres un dziedāt, jo sapņoja par mūziķes karjēru. Krievu armijas karavīriem pirmo reizi iesoļojot Rīgā, Vanagu ģimene pārcēlās uz savu vasarnīcu Ķemerose. Latvijas armijas kapteini Kārli Vanagu, kam prezidents Kārlis Ulmanis savulaik bija pasniedzis medaļu „Par Tēviju”, iesauca Latviešu leģionā, un viņš pazuda cīņās bez vēsts.

Māte un abas meitas devās bēgļu gaitās, ar kaķakuģi nokļuva Gotenhāfenā, no turienes vilcienā brauca uz Austriju, kur kūrortpilsētā Badgasšteinā dabūja darbu vācu kaķa hospitāļa birojā. No tiem laikiem Maigai ir jaukas atmiņas, darbinieki bijuši draudzīgi, viņa glabā galvenā ārsta sirsnīgu veltījumu „no kaķa lazaretē laikiem”. Kaķam beidzoties, ceļš veda uz Vāciju, ģimene nokļuva bēgļu nometnē Memingā, kur Maiga kļuva par guntiņu vadītāju un mācījās gaidu vadītāju sagatavošanas kursus. Kādu laiku Maiga ar māsu un māti dzīvoja Kempenē un strādāja bēgļu nometnes slimnīcā. Pienākot izceļošanas laikam, Vanagu ģimene – māte Anna ar meitām Maigu un Grāciju pieņēma piedāvājumu strādāt Kanadā par kalponēm kanadiešu ģimenē. Līgums bija uz vienu gadu, alga – 30 dolaru mēnesī. Kuģis, kas ar kuķu viņas brauca, Halifaksas ostā Kanadā pienāca 1948. gada 2. maijā, no turienes māte ar meitām tika aizvestas uz Londonu, Ontario, katra nokļuva atsevišķā ģimenē. Turīgās ģimenes locekļi bijuši pārsteigti, ka viņu kalpone spēlēja klavieres un lepojušies, jo citiem paziņām tādas nebija. Maigu pat uzaicināja sagatavot pustundas ilgu klaviermūzikas koncertu vietējā radiostacijā, kas īpašā programmā *Welcome New Canadian* iepazīstināja ar jauniebraucējiem. Maigai saglabājusies šīs programmas lapa – 1949. gada 6. februārī viņa spēlējusi Johana Burgmillera „Balādi”, Ludviga van Bēthovena „Valsi”, Jana Sibēliusa *Finlandia* un Teodora Kullaka *Grandmother Tells A Ghost-Story*.

Pēc līgumgada beigām mātai Grācijai nākamā darba vieta bija Londonas slimnīca, Maigai – pilsētas bibliotēka. Maiga jau pamatskolā bija labi apguvusi angļu valodu, viņa prata arī citas svešvalodas – poļu, krievu, un

vācu, un tāda darbiniece bibliotēkā, kur iegriezās daudzi jauniešotāji, bija ļoti noderīga. Laikraksta *The London Evening Free Press* 1949. gada 28. jūlija numura 1. lap pusē ievietots raksts *Latvian Girl to Help Newcomers Find Books*, kurā viņa raksturota kā „meitene ar spožām acīm”. Tā paša laikraksta 1949. gada 24. decembra numurā ievietots Maigas raksts, kā Latvijā svin Ziemsvētkus. Bibliotēkā bija arī mākslas galerija, un 1949. gada 15. oktobrī laikrakstā pastāstīts par baltiešu daiļamatniecības izstrādājumu izstādi – *Baltic Crafts at Museum*.

Aizritējušā gadsimta 40. gadu beigās sievietes Amerikā galvenokārt izvēlējās skolotājas, žēlsirdīgās māsas vai sekretāres profesiju, bet 23 gadus veco Maigu Vanagu šie darbi nevilināja. Viņa iestājās universitātē, studēja grāmatvedību un sākumā strādāja lielās kompanijas *Stanley Home Products* norēķinu maksājumu nodaļā, kur viss tika darīts manuāli. Toreiz bija biezas grāmatvedības grāmatas, kastītes ar kartītēm, skaitīkļi. Maiga apprecējās ar jau Kempenē iepazītu jaunekli Aloizu Volfu, 1962. gadā pārcēlās uz Saniveilas (Sunny Vale) pilsētu Ziemeļkalifornijā un pāris gadu strādāja par grāmatvedi un rēķinvedi. Pēc šķiršanās no vīra viņa nolēma dibināt pati savu grāmatvedības uzņēmumu un 1975. gadā par 32 000 dolariem iegādājās vienu no pirmajiem minidatoriem, kādu varēja dabūt – firmas LOMAC skaitļotāju ADAM. Tam bija cietais disks, ekrāns un drukātājs. Maiga nevarēja atrast nevienu gatavu grāmatvedības programmu, tāpēc pati iemācījās, kā Adamu lietot un pati veidoja programmas savām vajadzībām. Pagāja apmēram divi mēneši, līdz pirmā versija darbojās, un pēc vajadzības viņa radīja jaunas. Klientu netrūka, lai gan viņa nekad nekur nereklāmējās. Slavai par viņas labo darbu izplatīja paši klienti.

Skaitļotāju un programmu Maiga turpināja lietot līdz aiziešanai pensijā 1995. gadā, bet pirms tam nopirka otru līdzīgu skaitļotāju, ko izmantoja rezerves daļām. Firma LOMAC piedāvāja atpirkt viņas programmu, bet Maiga atteicās to pārdot. Adamu viņa uzdāvināja vēstures apvienības mūzejam.

Maigai Volfai ir arī daudzas citas intereses. Viņas kaimiņš bija firmas *Porsche* direktors Ziemeļkalifornijā, un viņa nopirka pirmo porša 912 modeli Kalifornijā, kāda nevienam vēl nebija, tāpēc vienmēr, kad kaut kur apstājās, tam apkārt sapulcējās bariņš ziņkārīgo. Viņas auto bieži sekojuši arī policisti. Šo auto Maiga lietoja 25 gadus un pārdeva ar peļņu.

Sanfrancisko viņa atkal nopietni sāka mācīties dziedāt gan pie privātskolotāja, gan mūzikas skolā un piedalījās privātos koncertos kopā ar vijolnieku Voldemāru Raksti-

Aicinājums visiem Losandželosas latviešiem trenēties

2013. gada maratonam!

Jau nez kuŗo gadu pēc kārtas DK LB biedru pilnsapulce notiek tieši tajā pašā dienā, kad Losandželosas maratons. Tāpēc nākamgad visi DK LB biedri aicināti kopā ar biedrības valdes locekļiem piedalīties maratonā.

Pēc biedru pilnsapulces valdes locekļi atsevišķā sēdē lems, kad un kur notiks treniņi un to saraksts tiks ievietots biļetenā. Treniņus aicinās vadīt izcilo skrējēju Gunti Lindi.

Apelsīnu pagastā cels jaunu latviešu namu

Tā kā ļoti daudzi latvieši pārcēlušies dzīvot apsargātos ciemos uz dienvidiem no Losandželosas un sūdzas, ka braukt uz latviešu namu ir pārāk tālu, jo bieži ir sastrēgums un ceļā jāpavada ilgs laiks, vairāki uzņēmīgi cilvēki nolēmuši vākt līdzekļus jauna latviešu nama celtniecībai Apelsīnu pagastā (Orange County), apmēram pusceļā no Losandželosas un Sandiego. Latvijas goda konsuls Kalifornijā dr. Juris Buņķis apsoliņis savu atbalstu un esot jau sācis sazināties ar Apelsīnu pagasta uzņēmējiem, kuŗi varētu palīdzēt gan finančiāli, gan ar padomu.

Vāks ziedojumus videokamerām

Latviešu namu Riversaidas ielā nebūt nepārdos, pat ja Apelsīnu pagastā tiešām uzcels jaunu latviešu namu. Gluži otrādi, namu iecerēts modernizēt: pie bāra, lielajā zālē, klasēs, bibliotēkā un biedrības telpā novietos televīzijas kameras, lai tie, kuŗi tālu dzīvo un nevēlas atbraukt, vismaz iztēlē var atrasties namā. Tādējādi bērniem, kuŗi aizgulējušies, būs iespēja sekot līdz nodarbībām klasē, pieaugušiem – pievienoties pie bāra sēdošo sarunām vai piedalīties biedrības valdes sēdēs, arī noskatīties teātra izrādes un noklausīties koncertus. Drīzumā tiks izsludināta ziedojumu vākšana, visi latvieši aicināti šim mērķim atvēlēt kaut nelielu summu.

Pliko skrējiens Jānos pie latviešu nama

Solidārizējoties ar kuldīdzniekiem, kuŗi katros Jānos pulksten trijos naktī rīko pliko skrējienu pāri Ventas tiltam, Dienvidkalifornijas latviešu biedrības valde šogad aicina pieteikties brīvprātīgos, kuŗi vēlētos piedalīties pliko skrējienā pie nama tieši tajā pašā laikā, kad tas notiek Latvijā. Tā kā laika starpība ir 10 stundas, Losandželosā skrējiens notiks 23. jūnijā pulksten 5.00 dienā. Skrējiena distance – 164 m (tieši tikpat, cik Kuldīgā), skriešana notiks Dodžeru stadiona virzienā un atpakaļ. Pērn Kuldīgā skrējienā, kas notika jau devīto reizi, piedalījušies apmēram 50 vīriešu un sieviešu. Arī Losandželosā gaidīti visu vecumu un dzimumu dalībnieki. Vienīgais noteikums – skriešana notiks ar Jāņu vainagu galvā! Pēc skrējiena dalībnieki varēs atveldzēties ar alu. Pēc latviešu ticējumiem, kailums Jāņu naktī nodrošina veiksmi un veselību pašam skrējējam un veicina auglību arī apkārtnē. Pliko skrējienus Losandželosā filmēs, filmu ievietos *You Tube*.

Pirms skrējiena nama auto novietošanas laukumā rīkos īsus treniņus. Treniņi notiks apģērbos. Lūgums pieteikties laikus, zvanot vai rakstot DK LB valdes priekšsēdim Ivaram Mičulim, lai zinātu, cik alus muču jāpasūtina.

Konkurss viesu apsveicēja amatam

DK LB valde nolēmusi, ka nepieciešams īpašs cilvēks, kas sarīkojumos pie nama sagaida viesus, tos apsveic, pavada līdz bāram un zālei. Tādiem, kuŗi namā ierodas pirmo reizi, apsveicēja uzdevums būs izrādīt namu, pastāstīt par biedrību, tās mērķiem, iepazīstināt ar citiem latviešiem.

Tiks rīkots konkurss, lai izvēlētos vispiemērotāko personu. Apsveicēja amats būs algots; pagaidām vēl alga lielums nav noteikts, iespējama vienošanās.

Lūgums pieteikties konkurssam, zvanot vai rakstot biedrības sekretārei; pēc pieteikšanās katram konkursa dalībniekam paziņos intervijas laiku un vietu.

Aprīlī, Aprīlī, Aprīlī

Viktorijas bērnodārzs

Piedāvāju dažāda veida apdrošināšanas produktus kapitāla aizsargāšanai.

Action Capital Insurance Services, Inc.

Verners Vallis

tālr.: 949-374-3340 Lic # 0G61139

Latviešu valodu iespējams mācīties tīmeklī:

www.learnlatvianonline.com

Tulkojumu birojs: www.Filologi.lv

ALAs mājaslapā www.alausa.org
atrodamas ziņas par ALAs apgāda jaunajām grāmatām, var apskatīt grāmatas vāku, uzzināt, cik eksemplāru krājumā

Dr. JURIS BUŅĶIS

labprāt atbildēs uz jautājumiem

par kosmētiskām procedūrām

e-pasta adrese: bunkis@ocps.com

biroja tālruna numurs: 949-888-9700;

30212 Tomas, Suite, 275

275 Rancho Santa Margarita, CA 92688

mājaslapa: www.orangecountyplasticsurgery.com

Galerija *Baltic Crossroads*

3929 Fountain Ave, Los Angeles, CA 90029

Tālr.: 323-664-6216

Atvērta katru dienu, izņemot pirmdienas

Remontus veic Vilnis Auziņš, tālr.: 818-692-6063

Ziemeļkalifornijas latviešu kreditsabiedrība

(dibināta 1969. gadā)

Noguldījumi:

Par noguldījumiem, kuŗi pārsniedz \$100, dividendes izmaksā 4 reizes gadā;

Brīva dzīvības apdrošināšana, ja noguldījuma summa ir vismaz \$3000 un ZKLKS biedra vecums nepārsniedz 70 gadu.

Noguldījumiem līdz \$250 000 garantēta federālā apdrošināšana (NCUA)

Aizdevumi:

noguldījumu nodrošināti; jaunām un lietotām automašīnām; kreditkaršu parāda dzēšanai; divu galvotāju nodrošināti; paraksta nodrošināti; brīva dzīvības apdrošināšana aizdevumu apmērā līdz \$20 000 un ja persona, kas vēlas aizņemties, nav pārsniegusi 70 gadu vecumu

Naudas sūtīšana uz Latviju

Norādot Latvijas un ASV korespondējošās bankas informāciju, kā arī saņēmēja vārdu un konta numuru, naudu ieskaitīs saņēmēja kontā divu dienu laikā.

Nosūtīšanas izmaksa: \$20.00

Čeki izrakstāmi ar norādi:

Northern California Latvian Credit Union

Pasta adrese: Northern CA Latvian Credit Union

P. O. Box 460429 San Francisco, CA 94146

Tālr.: 415-643-9926; tālrakstis: 415-643-9434

e-pasts: latviancu@global.net

Darba laiks:

otrdienās un ceturtdienās no plkst. 6.00-8.00 vakarā.

Biroja vadītājas Sanitas Vilgertes tālr.: 415-643-9926; aizdevumu komitejas loceklis Dienvidkalifornijā Arnis Tūbelis, tālr.: 415-334-6606

NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA PIRKŠANA, PĀRDOŠANA UN IZĪRĒŠANA;
PALĪDZĪBA, MAINOT DZĪVESVIETU AMERIKĀ VAI PĀRCEĻOTIES UZ LATVIJU; BEZMAKSAS KONSULTĀCIJAS: MĀJAS VĒRTĪBAS NOTEIKŠANA DAŽU STUNDU LAIKĀ; MĀJAS SAGATAVOŠANA PĀRDOŠANAI; TIRGUS TENDENČU ANALIZE; KVALIFIKĀCIJA AIZŅĒMUMIEM MĀJU IEGĀDEI, PĀRFINANCĒŠANA u. c.

IKVIENU LAIPNI KONSULTĒS

UN PALĪDZĒS NOKĀRTOT

DARĪJUMU NEKUSTAMO

ĪPAŠUMU EKSPERTS:

MĀRTIŅŠ LEIKARTS

tālr.: 310-717-7577;

e-pasts: martin@shorewood.com

Piedāvāju gatavot cianastu un klāt galdus kāzās, piemiņas dienās, jubilejās; var pasūtīt kliņģeri, pīrāgus ar speķi vai kāpostiem jebkurā laikā un jebkuram sarīkojumam; par cenu sazināties, zvanot Pegijai, tālr.: 310-908-6993
1700 Malcolm Ave. #102,
Los Angeles, CA 90024
e-pasts: pegijat@inbox.lv
vai: pegijakalninataube@yahoo.com

JOCIŅI

Kāds tūrists ierodas mazā Teksasas pilsētiņā un vakarā apmeklē tuvāko bāru. Tur sēž daži kauboji un dzer stiprus dzērienus. „Jauks bārs,” nosaka tūrists, „bet esmu pārsteigts, ka šeit grīdu vēl aizvien nokaisa ar zāģu skaidām.”

„Zāģu skaidas?” iesmejas viens no kaubojiem. „Tās ir atliekas no vakardienas mēbelēm.”

***

Jānītis skolas pēdējā dienā pārnāk mājās bez liecības. „Vai tu liecību aizmirsi skolā?” jautā māte.

„Nē, es to aizdevu Robertam. Viņš grib nobaidīt savu tēvu.”

***

Jānīša lielā māsa precas. Līgavainis apliek roku Jānim ap pleciem un saka: „Vai tev žēl, ka es tev noņemu māsu?”

Jānītis atbildi: „Nē, man žēl tevis!”

***

Jauns pāris no Eiropas pirmo reizi ir Ņujorkā un noīrē auto, lai iespējami vairāk redzētu. Taču drīz vien viņus aptur policists.

„Te jūs nedrīkstat nogriezties. Vai neredzējāt bultu?”

„Bultu?” eiropieši izbijušies vaicā, „vai tad te vēl ir indiāņi?”

***

Einšteins kādās vakariņās sēdējis līdās jaunai naīvai sievietei.

Viņa jautājusi: „Sakiet, profesors, kāda ir starpība starp laiku un mūžību?”

„Mīļā jaunkundz, ja es visu savu laiku ziedotu, lai jums to izskaidrotu, paietu mūžība, kamēr jūs to kaut daļēji saprastu,” atbildējis zinātnieks.

***

„Mans tēvocis ir numismāts, viņš vāc monētas!” lepnī stāsta Jānītis.

„Ir nu gan ieviesti dīvaini svešvārdi. Agrāk tādus sauca vienkārši par ubagiem.”

26

Daudzveidība

Deksters Petersonvilā, Ņujorkas pavalstī, labprāt piedrojas kāršu spēlmaņiem

Artūra Rūša ģimenes mīlulis – Supersems

Annas Hāgenas mājā Ņujorkā draudzīgi sadzīvo kaķis Ramfa ar balodi Jīpiņu

Draudzes Ziņas

Foto: Dāvis Kaņeps

Priecīgas Lieldienas!

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES AMATPERSONAS

Draudzes māc. Dāvis Kaņeps: 611 Pruitt Drive, Redondo Beach, CA 90278	310-621-9572
Draudzes priekšnieka vieta ir vakanta	
Kasiere Tamāra Rūse: 31 Laguna Woods Dr., Laguna Niguel, CA 92677	949-443-2150
Sekretāre Daina Ābele: 2908-B Camino Capistrano, San Clemente, CA 92672	949-443-5170
Dāmu kom. priekšniece Liene Linde: 29 Sunset Ave., #1, Venice, CA 90291	310-396-5244
Dāmu kom. kasiere Viola Lāce: 2890 Tiffany Lane, Simi Valley, CA 93063	805-522-0185

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES IZDEVUMS

DRAUDZES DZĪVES KALENDĀRS

1. aprīlis, plkst. 11:00   dievkalpojums ar dievgaldu
Pūpolsvētdiena

6. aprīlis, plkst. 11:00   dievkalpojums ar dievgaldu
Lielā piektdiena

8. aprīlis, plkst. 9:00   dievkalpojums
Kristus Augšāmcelšanās svētki – Lieldienas
pēc dievkalpojuma dāmu komitejas rīkotas Lieldienu brokastis
un olu meklēšana bērniem

15. aprīlis, plkst. 11:00   dievkalpojums ar dievgaldu
Baltā svētdiena

22. aprīlis, plkst. 11:00   dievkalpojums ar viesmācītāju
Lieldienu trešā svētdiena

29. aprīlis, plkst. 11:00   dievkalpojums;
pēc dievkalpojuma draudzes gada sapulce
Lieldienu ceturtnā svētdiena

Pateicība

Sirsnīgi pateicos Dienvidkalifornijas
ev. lut. draudzei un dāmu komitejai par
apsveikumu manā 80. dzimundienā!

Klitija Kalēja

Pieteikumu puķu novietošanai uz altāra
pieņem Biruta Šulca, tālr.: 626-443-8464,
e-pasts: birschultz@att.net

Dievnamā pie ieejas ir kalendārs, kur var
pierakstīties; lūdzu uzrakstīt zīmīti un
iedot mācītājam pirms dievkalpojuma, ja puķes novieto-
tas kāda piemiņai vai jubilejā, par ko vēlams paziņot.

Dievkalpojumu statistika

Datums	Dalībnieki	Dievgaldnieki	Kollekte	Caurmēra devums	Skolas saime
12. febr.	32	25	\$351.00	\$10.97	
19. febr.	19		\$136.00	\$7.16	
26. febr.	30	19	\$278.00	\$9.27	
4. marts	47		\$918.00	\$19.53	18

Mums pārdomām

Kā pēdējais ienaidnieks tiks iznīcināta nāve.

Pāvila 1. Vētule korintiešiem 15:26

Nāve: draugs vai ienaidnieks? Mums jābūt pārliecinātiem paršo jautājumu, jo diezgan bieži svārstāmies savos uzskatos un šaubīgi mēģinām samierināties ar vienkāršāku izskaidrojumu. Kas īsti bija, ir un būs ar mums visiem? Kas ir tas dzēliens dvēselē, kad piedzīvojam kāda tuvinieka nāvi?

Agrīnajā Baznīcā bijuši divi skaidrojumu avoti – grieķiskais un jūdaiski/kristīgais. Teologi skaidro, ka grieķiskajā domāšanā miesa, kuņģis esam ietērpti, ir ļauna. Turpetim dvēsele, kas tajā mīt, ir laba un mūžīga. Problēma dvēselei – tā nespēj atbrīvoties no miesas, kamēr dzīvo. Labākais, ko cilvēks spēj darīt, ir maksimāli neļaut apmierināt savas miesas tieksmes. Beidzot, kad miesa nomirst, dvēsele turpina mūžīgi dzīvot apskaidrotā brīvībā. Līdz ar to varētu spriest, ka nāve ir dabiska un visai nekaitīga parādība – tā domāja grieķu filozofi.

Spilgtā kontrastā jūdaiski/kristīgajā izpratnē nāve ir radības un Dieva lielais ienaidnieks, kas iespiedusies reālītātē, jo cilvēks ir grēkojis. Katrs nokaltis koks vai novītis stāds, iznīkusi dzīvā radība, ikviens mirušais sastopas ar nāves naidīgo pieskārienu. Katra slimība, brūce un miesiska kaite jāpanes grēka dēļ. Tomēr Dievs mums katram devis gan miesu, gan dvēseli. Par visu, ko Viņš radīja, teicis, ka tas ir labs!

Ja jau viss bija labs, kas notika? Šis ir sarežģīts jautājums. Visvienkāršāko atbildi mums dod Pāvils. „Tāpēc, kā **caur vienu cilvēku** pasaulē nācis grēks un ar grēku – nāve, tā nāve pārgāja uz visiem cilvēkiem, jo visi viņi grēkojuši.” (Rom 5:12) Mēs visi zinām, ko nozīmē cīnīties par savu eksistenci. Katrs savā visdziļākā būtībā grib izdzīvot, un katrs apdraudējums tiek uzverts visai nopietni. Mūsu ticība skaidro, ka grēks maina visu eksistenci. Tam iespējoties ikdienas reālītātē, cilvēks vairs neierauga radību kā tādu, kuņģis viņš var harmoniski sadzīvot ar pārējiem. Attiecībās pilnīga uzticība otram kļuvusi neiespējama. Cilvēks baidās mirt un nav ar mieru sevi atdot otra labā.

Radība nespēj sevi atpestīt. Grēkam un nāvei pakļautam cilvēkam nav izejas no šī viņa paša radītā cietuma. Jo spēcīgāk cilvēks pretojas ļaunam liktenim, jo stiprākas kļūst restes. Pestīšana nav atrodama baušļos, jo tie tikai apstiprina, cik nožēlojami vāja ir cilvēku griba mainīt ļaunu uz labu.

Lai gan nāve joprojām traucē, maitā un apgāž Dieva iecerēto kārtību mūsu telpā un laikā, tā neapgāž Dieva valdīšanu. Pienāks laiks, kad soli pa solim viss, kas mūs ir biedējis un pakļāvis mirstībai, tiks iznīcināts mūžīgās

mīlestības varā. Kristus uzvara, kam bija jāizlaužas elles vārtiem, ir sasniegusi katru augstumu un dziļumu. Šī uzvara iesākās Lieldienu rītā augšāmcelšanās brīdī.

Kristus augšāmcelšanās panāk, lai mūsos būtu cerība. Mīlot, piedodot un kalpojot Kristus aicinājuma dēļ tu esi pārvarējis savu izdzīvošanas instinktu, gremdējies Kristus nāvē, un saņēmis žēlastību, lai ticētu par spīti katrām šaubām!

Tāpēc, ka Kristus pārcieta visu, kas viņam miesā un dvēselē bija jānes grēka un nāves dēļ, arī mēs varam sagaršot, cik salda ir šī mūžīgā uzvara, kas atklājās sievietēm pie Jēzus kapa Lieldienu rītā. Ticīgā cilvēkā atgriežas patiens un nesatricināms dzīvesprieks. Tāpat kā toreiz Jeruzalemē atmirdzēja jauns saules stars mācekļiem, darot mācekļus par drošsirdīgiem Mūžīgā Dieva derības nesējiem, tā arī mēs turpinām nest Labo vēsti līdz katrai debesu malai.

Tāpat – ar vienu kāju šajā pasaulē un ar otru kāju Debesu valstībā, mēs dodamies pretī mūžībai. Daži skriešus, daži klibodami, daži uz nestuvēm, daži dziedādami, daži drūmi, daži sāpināti, daži apvainoti, bet visi, kam Kristus ir par Kungu – atpestīti un ceļoties augšā kopā ar Viņu!

Prāv. Dāvis Kaņeps

Dzimšanas dienu atceres maijā

2. Artūrs Rūsis
4. Michelle Haapala
8. Lidija Marie Faubert
9. Nīls McAuliffe
10. Einārs Kalvāns
15. Edgars Jacobson, Ārija Zile
17. Jānis Lejnietis
19. Ausma Blūmentāle, Guntars Schultz
20. Egils Ozoliņš
21. Lāra Tolka
22. Dzidra Bitīte
23. Līzīte Dumpe, Viola Lāce
26. Aurora Zemjāne
28. Arnis Tolks
29. Liene Kārklīņa
30. Omula Pence

Sirsniņi sveicam visus jubilārus!

**Draudzes mācītājs prāv. Dāvis Kaņeps
un Draudzes padome**

ZIEDOJUMI

MĀSU DRAUDZĒM

R. Gernatovska – \$50; V. Purmale – \$50

DRAUDZES VAJADZĪBĀM

R. Gernatovska – \$50; V. Purmale – \$100

REMONTIEM

I. Eserts – \$40; R. Gernatovska – \$100

NERETAS BĒRNU PUSDIENĀM

E. Brauķe – \$120; R. Gernatovska – \$50

(Šie ziedojumi saņemti līdz 9. martam.)

„Zvanniekiem” 2012. gadā saziēdota \$40.00.

Lūdzam neaizmirst iemest kādu centu vai dolāru „Zvannieku cūciņā” baznīcas priekštelpā.

Draudzes padome pateicas par ziedojumiem!

Draudze saņēmusi rakstveida pateicību no Lāras Tolkas par stipendiju Gaŗezera vasaras vidusskolai 2011. gada vasarā.

Draudzes padome pateicas Edītei Brauķei par ilggadēju darbu, rakstot draudzes locekļiem apsvēikumu kartītes nozīmīgās jubilejās.

SANDIEGO LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZE

Grace Lutheran Church

3993 Park Boulevard,

San Diego, CA 92116

Mācītājs Dāvis Kaņeps

tālr.: 310-621-9572

davis_kaneps@verizon.net

Dr. priekšnieks Jānis Legzdīņš

2651 Cardinal Road,

San Diego, CA 92123

Tālr.: 858-598-5451;

e-pasts: janis@legzdins.com

14. aprīlī plkst. 12.00 dievkalpojums ar dievgaldu;
pēc dievkalpojuma kafijas galds

Kasiere Antra Priede Bergere: antrapriede@pol.net

1335 Santa Barbara St., San Diego CA 92107

Čekus izrakstīt: Antra Priede Berger

Dāmu komiteja:

Maiga Bērziņa, tālr. 619-702-8077

Antra Priede, tālr. 619-225-0817

Aida Zilgalve, tālr. 760-439-9847

www.sandiegodraudze.com

vai

www.sandiegodraudze.us

PATEICĪBA UN LŪGUMS

Pateicamies par draudzes nodevām 2011. gadā.

Lūdzam nokārtot draudzes nodevas par 2012. gadu!

Draudzes nodeva – \$250.00; studentiem – \$60.00

Lūdzu norādīt _____ draudzes nodevas par 2012. gadu

_____
(uzvārds, vārds) \$ _____

_____
\$ _____

_____
\$ _____

Ziedojums draudzes vajadzībām \$ _____

Ziedojums draudzes dievnama remontiem \$ _____

Ziedojums palīdzībai māsu draudzēm Latvijā \$ _____

Ziedojums Neretas bērnu pusdienām \$ _____

KOPĀ: \$ _____

Lūdzu aizpildīt un kopā ar čeku, izrakstītu *Latvian Ev. Luth. Church of So. Ca.*,

nosūtīt draudzes kasierei: Tamāra Rūse

31 Laguna Woods Dr., Laguna Niguel, CA 92677

Pateicībā, Draudzes padome

Bērnu vasaras nometne Mežotne
 darbosies no 5. līdz 11. augustam
 Rietumkrasta latviešu izglītības centrā (WA)
 Mājaslapa: www.mezotne.org
 Izglītības centra mājaslapa www.kursa.org
 Mežotnes vadītāja – Inese Graudiņa
 tālr.: 360-459-3405;
 e-pasts: inese@mezotne.org

Mākslinieces Astrīdas Prestonas izstāde
Small Forest no 20. līdz 29. martam Santamonikas
 mākslas muzejā *Bergamot Station G1* (2525 Michi-
 gan Ave, Santa Monica, CA 90404; tālr.: 310-586-
 6488). Informācija: www.smmoa.org

Grāmatu galds latviešu namā

Losandželosas latviešu skolā 12. februārī notika Draudzīgā aicinājuma atceres sarīkojums, un programmai bija jauna daļa – grāmatu galds. Tas darbosies arī turpmāk, un grāmatu galdā būs kopš 1991. gada izdotās grāmatas, ko var aizņemt lasīšanai. Ikviens aicināts piedalīties, aizdodot savas izlasītās grāmatas un žurnālus, lai izvēle būtu lielāka un daudzveidīgāka. Plauktā novietotas grāmatas tikai krāj putekļus, tās atdzīvojas un ir vērtīgas, ja tiek lasītas. Turklāt mums pienācis laiks iepazīties ar izdevumiem, kuņus lasa Latvijā. Grāmatu galds būs nama priekšelpā svētdienās pirms dievkalpojuma baznīcā.

Ieva Sentivani

Es savai māmiņai kā sirsniņa azotē

No kreisās: Zane and Adelīna Blāķes, Gustavs un Inuta Daugavieši, Krišjānis un Sigita Hadadi, Mārtiņš un Iveta Kaņepi. Losandželosas latviešu skolā mācās nākamie DK LB valdes locekļi un citu organizāciju biedri vai vadītāji, varbūt kāds no viņiem dienās būs pat ASV Kongresa deputāts vai Kalifornijas gubernātors. DK LB atbalsta skolu, piešķir skolēniem stipendijas mācībām vasaras nometnēs un vidusskolās. Dots devējam atdodas.

LATVIEŠU NAMA PĀRVALDEI

Atbalstot latviešu namu, nosūtu Nama kluba biedru naudu par 2012. gadu \$50.00

Nosūtu ziedojumu nama uzturēšanai \$.....

Kopā: \$.....

Uzvārds, vārds, adrese:

_____

Tālr.: _____ e-pasts: _____

Čeki izrakstāmi: *Latvian Ev. Luth. Church – Community Center* un nosūtāmi:

Latvian Community Center

1955 Riverside Drive Los Angeles, CA 90039-3704

Laipns lūgums un atgādinājums

Lūdzu apskatiet savu adresi uz biļetena vāka. Ja aiz uzvārda nav b*12 vai a*12, biedra nauda vai abonēšanas maksa par 2012. gadu nav saņemta. Aiz uzvārda „p” burts ar datumu nozīmē, ka piesūtīts paraugeksemplārs. Lūdzam nokārtot maksājumus, lai nebūtu jāpārtrauc biļetena piesūtīšana. Lūgums biedru naudu samaksāt gada sākumā, nevis beigās, tādējādi atvieglojot darbu biedrzinim Rūdolfam Hofmanim. Ir svarīgs un tiek augstu novērtēts ikviens atbalsts. Paldies visiem ziedotājiem!

Latvian Ev. Luth. Church of So. Calif.
LATVIEŠU SABIEDRISKAIS CENTRS
1927 Riverside Drive
LOS ANGELES, CALIF. 90039-3704

NON-PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE
PAID
Permit No. 78
NORTH HOLLYWOOD, CA

CHANGE SERVICE REQUESTED

(DATED MATERIAL)

PLEASE DO NOT DELAY

Skaitlis aiz adresāta vārda un uzvārda rāda, **par kādu gadu** biedrībai samaksāta biedru nauda vai maksāts par INFORMĀCIJAS BIĻETENA abonementu.

B nozīmē «DK Latviešu biedrības biedrs»; **A** nozīmē «IB abonents»;

S nozīmē «students»; **P** nozīmē «paraugeksemplārs».

Lūdzu izgriezt un nosūtīt kopā ar čeku:

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU BIEDRĪBAS KASIERIM

Vēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs.

Nosūtu Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedru naudu par 20__ . gadu \$ 25.00

Biedru nauda ģimenei – \$40

Biedrības biedriem Informācijas Biļetenu piesūta par brīvu!

(nevajadzīgo svītrot)

Nevēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs,

bet vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.

Nosūtu abonēšanas maksu par 20__ . gadu .....\$ 35.00

Esmu students. Vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.

Nosūtu abonēšanas maksu par 20__ . gadu .....\$ 5.00

Papildus ziedoju Dienvidkalifornijas latviešu biedrības darbam: .....\$ ____

Kopā \$ ____

Uzvārds, vārds, adrese un tālrunis: _____

_____

elektroniskā pasta adrese: _____

Čekus lūdzam izrakstīt: LATVIAN ASSOCIATION OF SO CALIF., un nosūtīt:

Mrs. Tamāra Kalniņa 252 E Garden Green, Port Hueneme, CA 93041

Dienvidkalifornijas latviešu biedrības informācijas tālrunis: **323-663-6267**

Nama tālrunis: 323-669-9027; Informācijas biļetens tīmeklī: www.biletens.com

Dienvidkalifornijas latviešu nams atrodas Losandželosā, 1955 Riverside Drive, un sasniedzams ar 96. autobusu (no Burbankas stacijas) – Newell un Riverside Drive pietura